

LISTY UNIVERZITY OBRANY

SRPEN 2010

Levo letiště
Ostrava Airport

X. Dny NATO v Ostravě

&

I. Dny Vzdušných sil Armády České republiky

15.-19. září 2010

Vstup na celý program zdarma!

www.natodays.cz

HLAVNÍ PODPORA

OSTRAVA!!!

GENERÁLNÍ PARTNER

SAAB

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ
MARKETINGOVÝ
PARTNER

OFICIÁLNÍ
TECHNICKÁ
PODPORA

MARKETINGOVÝ
PARTNER

PODPORA

Akci podporuje Public
Diplomacy Division NATO

OFICIÁLNÍ DOPRAVCI

MEDIÁLNÍ PARTNER

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 6 / číslo 8
akademický rok 2009/2010

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
MO ČR - PIC
(Prezentační a informační
centrum, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6)

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje PIC MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 20. 8. 2010
Číslo 8 vyšlo: 2. 9. 2010

Z OBSAHU

Slavnostní vyřazení
absolventů UO

4

Příloha pro začínající
studenty UO

10-15

Slavnostní udělení
akademických titulů

5

Vývoj nových elektronických
součástek na FVT

21

Ohlédnutí za vyřazením
absolventů KGŠ

6

Beachvolejbalový pokus
o rekord vyšel

24

● O B J E K T I V E M

Studenti Univerzity obrany měli od 12. do 23. července 2010 žně. V těchto dnech probíhaly totiž obhajoby diplomových prací a státní závěrečné zkoušky. V letošním akademickém roce je absolvo-

valo 395 studentů. Z Fakulty ekonomiky a managementu 195, z Fakulty vojenských technologií 168 a z Fakulty vojenského zdravotnictví 32 studentů.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Rozhovor s rektorem-velitelem Univerzity obrany brigádním generálem v záloze prof. Ing. Rudolfem Urbanem, CSc.

Na téma budoucnosti Univerzity obrany

Univerzitu obrany navštívil 30. července 2010 při příležitosti slavnostního vyřazení absolventů ministr obrany Alexandr Vondra. Ve svém projevu hovořil o složité finanční situaci v resortu obrany. Vzhledem k určitým spekulacím, které v poslední době zaznívají, jsme se rektora Univerzity obrany Rudolfa Urbana zeptali:

Měl jste příležitost mluvit s panem ministrem o budoucnosti Univerzity obrany?

V programu pana ministra bylo vyčleněno třicet minut, v rámci kterých proběhla oboustranná obecná informace o budoucím dění v resortu. Záměry vycházejí z obsahu koaliční smlouvy, a proto je nutné očekávat, že se svým způsobem dotknou i Univerzity obrany, a to zejména v návaznosti na definování místa, poslání a struktury Armády České republiky, což se může projevit i v poptávce po službách poskytovaných školou. Pan ministr konstatoval, že univerzita dělá hodně, ale to neznamená, že by nemohla dělat ještě více při uplatnění všech synergií, které může přinést nový koncept AČR.

Univerzitu obrany jistě čeká období výrazného šetření a možná i propouštění. Jaká je vaše představa o racionalizaci činnosti univerzity a v jakém časovém horizontu by měla proběhnout?

Pan ministr zdůraznil, že bez racionalizačních opatření vedoucích k úsporám nelze o další budoucnosti diskutovat. Pan ministr velice citlivě vnímá, že k 1. 9. 2010 nastoupí nové studenti a škola jim musí garantovat kvalitní edukační standard.

Moje představa o racionalizaci, i z výše uvedeného důvodu, má krátkodobý a dlouhodobý horizont. S okamžitými úspornými opatřeními jsme započali už teď. Jde o nový přístup ve střežení a hlídání objektů. Část úvazku převezmou opět studenti, u kterých to vnímáme jako posilování dovednostní stránky vojenského profesionála. Okamžitá úspora,

která vstoupí v platnost k 1. 1. 2011, bude činit zhruba 4 miliony korun. Pokud resort odsouhlasí pro školu pro rok 2011 jednorázovou investici ve výši 5 milionů Kč, bude možné náklady na konto zisku dále snížit o 2,7 milionu, k tomu nabídnout objekt Mučednická k prodeji a připravit další úsporná opatření k 1. 1. 2012. Úspory v krátkodobém horizontu budeme muset docílit taktéž v řadě položek, které se dotýkají běžného života školy. Je předpoklad, že prvky školy dostanou jisté limity zdrojů, a budou samy rozhodovat o prioritách jejich čerpání. Predikce racionalizačních opatření z dlouhodobého horizontu bude závislá na koncepčních změnách v resortu, které by měla přiblížit Bílá kniha. Změny lze předpokládat ve struktuře akreditovaných programů, v celkovém objemu výuky v návaznosti na poptávané odbornosti. Taktéž je předpoklad redukce třetí funkce univerzity, tj. specifických schopností školy, které nejsou přímo spojeny se vzděláváním a vědeckou prací.

Nejpalčivějším tématem je otázka redukce personálu. V resortu dosud převládá jenom jeden přístup, který vedl k úsporám, a to snížení početního stavu organizace. Racionalizace v této oblasti, a zejména v této době, kdy uplatnění se na trhu práce je skutečně velmi složité, by neměla být absolutizována na tabulková místa. Racionalizace má přinést úspory. Pokud je organizace třeba schopná vnitřní restrukturalizací vygenerovat úspory, nemusí to vždy znamenat pokles stavu zaměstnanců. S alternativou personální redukce bude nutné pro rok 2011 opět nutné počítat. Chci ještě jednou podotknout, že změny početního stavu univerzity by měly být v přímé návaznosti na změny v Armádě České republiky, například i

na obsah kariérního řádu, který bude připraven v brzké době.

Jak bude Univerzita obrany reagovat na očekávané změny v armádě?

Univerzita bude schopna flexibilně reagovat na veškeré změny, protože otázkami kvality a hospodárnosti svého fungování se soustavně zabývá a činí kroky, které znamenají zachování její schopnosti. Trvale probíhá implementace výsledků procesního řízení na Univerzitě obrany. Z něho budou i nadále čerpány poznatky zejména pro možnou vnitřní restrukturalizaci servisního zázemí školy. Univerzita má v dnešní době připravený komplexní přehled aktivit poptávaných resortem, kde při personálním snižování bude adekvátně docházet i ke ztrátě schopnosti tyto aktivity nadále zabezpečovat.

Co byste vzkázal všem příslušníkům univerzity?

Můj vzkaz pro všechny příslušníky Univerzity obrany je neměnný už od roku 2005: Jsme jeden tým, a to znamená, že každý pracovník školy – a je jedno, na kterém úseku pracuje – nese osobní zodpovědnost za profil univerzity. Bez vnímání soudržnosti, vzájemného respektování a zejména proaktivního přístupu všech právě při hledání úspor nebude jednoduché se vyrovnat s tím, co nám budoucnost přinese. Otázkou budoucnosti, i podle slov pana ministra, není zrušení Univerzity obrany, ale dosažení jejího optimálního fungování a zabezpečování potřeb resortu obrany.

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová

Ženisté Univerzity obrany projektují nové mosty

Ženisté Univerzity obrany mají s pomocí při povodních už letité zkušenosti. Vždyť na svém kontě mají již stovku zpracovaných projektů mostů, z nichž většina byla úspěšně realizována. Projektční tým z Katedry ženijních technologií připravuje projektovou dokumentaci ve spolupráci s geodety z Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu v Dobrušce a ženisty z 15. ženijní brigády z Bechyně. Ta disponuje mostními prostředky, stavební a přepravní technikou a nové mosty potom podle projektů, zpracovaných na Univerzitě obrany, staví.

Při obnově zničených severních Čech se již podíleli na stavbě mostu v Rousínově, tento týden by měly být dokončeny mosty také v Kytlicích, Heřmanově, Všemilech a Hřensku.

Nástup ženistů z Katedry ženijních technologií do letošních záchranných prací v povodňových oblastech byl pohotový. V sobotu 7. srpna 2010 se na ně obrátil velitel 15. ženijní brigády plukovník Ota Rolenc a již druhý den byli připraveni plnit úkoly. V pondělí 9. srpna následovalo oficiální nařízení

Kapitán Martin Benda a nadporučík Helios Chardon diskutují nad projektem stavby mostu v Hřensku

náčelníka Generálního štábu a po odpolední koordinační poradě v Liberci začalo oficiální nasazení příslušníků katedry do obnovy mostů. V průběhu dalších dvou dnů připravili projekt mostu v Rousínově, jež se začal stavět již během následujícího víkendu. „Nyní pracujeme na dalším projektu přemostění v Chrástavě, děláme už na třetí variantě. Snažíme se ve spolupráci s orgány obce a správce komunika-

ce dospět k nejvýhodnějšímu řešení“, přibližuje práci devítičlenného týmu vedoucí Katedry ženijních technologií podplukovník doc. Ing. Pavel Mañas, Ph.D. Další z členů týmu docent Ing. Věroslav Kaplan, CSc., doplňuje: „Na naší práci je nejtěžší čas a domluva se správci komunikací a s některými starosty, kteří s povodněmi nemají žádné zkušenosti.“

Projektční skupině, se kromě opětovného nasazení univerzitní laboratoře Reach-Back, osvědčila také nová softwarová technologie, kterou testuje v rámci své stáže npor. Helios Chardon z francouzské vojenské školy ENCIETA. Jedná se o integraci návrhových dat, někdy nazývaných také technologie 4D. Zjednodušeně řečeno jde o animaci postupu celé stavby. „Tento postup jsme si vyzkoušeli v Hřensku a ukázalo se, že se musí odstranit elektrický sloup překážející stavbě mostu, což bylo výhodné pro jednání s kompetentními úřady“, vysvětlil podplukovník Mañas.

„Naše katedra se doposud podílela na obnovovacích pracích po devíti povodních (počítáno od roku 1997). Spolu s pracovníky Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu a 15. ženijní brigádou, která je pověřena řízením operace, jsme už sehraným týmem“, říká Věroslav Kaplan a dodává, že zpracováním projektové dokumentace práce ženistům nekončí. Nadále totiž zůstávají k dispozici obcím v roli metodických poradců a konzultantů. A možná ve chvíli, když čtete tyto řádky, už dostávají zadání k další projektové dokumentaci.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: doc. Ing. Věroslav Kaplan, CSc.

Kompletní most vysunutý nad překážku

Slavnostní vyřazení absolventů Univerzity obrany

Již poštěst v historii Univerzity obrany byli slavnostně vyřazení absolventi vojenského vysokoškolského studia. Dnem „D“ byl pro ně pátek 30. července 2010, kdy se v kasárnách na ulici Šumavské kromě končících studentů sešlo také vedení školy, významní hosté, rodiče, přátelé a známí studentů. Slavnostnímu aktu vyřazení absolventů univerzity byli přítomni ministr obrany RNDr. Alexandr Vondra, senátor Parlamentu ČR prof. Miloš Janeček, náměstek ministra obrany Ing. Michael Hrbata a zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Josef Bečvář.

Pozvání na vyřazení dále přijali ředitelé sekcí a odborů Ministerstva obrany a další významní představitelé resortu obrany, představitelé vojenských univerzit ze zahraničí, vojenští přidělenci států NATO, představitelé státní správy a místní samosprávy a delegace partnerských občanských sdružení.

Po společné přehlídce nastoupených jednotek promluvil ministr obrany Alexandr Vondra, který ve svém projevu mimo jiné hovořil o složité finanční situaci v resortu obrany a o nutnosti zvýšit důvěru veřejnosti v armádu: „Ministerstvo obrany nesmí mít pověst organizace, kde se krade a loupej,“ podotkl. Na adresu absolventů Univerzity obrany řekl: „Obrana země, účast na zahraničních mírových misích, pomoc občanům při katastrofách a živelných pohromách, to jsou základní úkoly a povinnosti vás vojáků. Nejen já proto očekávám, že vaše další působení v Armádě České republiky přispěje jak k jejímu lepšímu obrazu v očích veřejnosti, tak k naplnění vašich osobních a profesionálních cílů.“

Se svou zdravicí vystoupil také zástupce náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálmajor Josef Bečvář.

K novým absolventům Univerzity obrany, kteří slavnostním vyřazením prošli symbolickou cílovou páskou svého tří, respektive pětiletého studia, promluvil také rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.: „Vážení absolventi, je nutné, abyste svou profesi brali zcela vážně, to znamená v celospolečenském i mezinárodním měřítku. Uniforma a vojenská hodnost jsou atributy státnosti, cti, odvahy, věrnosti a poctivé práce. Věřím, že pokud si tento přístup vstřípíte do paměti a pak promítnete do své praktické činnosti, budete svým okolím ctěni a respektováni. Spolehnout se na vás bude moci jak velení armády, tak občané naší země. Hrdá na vás pak bude i vaše Alma mater, vaši učitelé a velitelé, kteří vás připravovali.“

Po projevech proběhl slavnostní akt vyřazení a to prostřednictvím nejlepšího absolventa Univerzity obrany nadporučíka Ing. Martina Kaczura, kterého rektor-velitel „pasoval“ univerzitním mečem před bojovým praporem školy.

V tomto akademickém roce bylo vyřazeno 194 absolventů vojenského prezenčního bakalářského studia. Univerzitu obrany absolvovalo celkem 317 absolventů vojenského typu studia a 27 absolventů civilního typu studia v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech. Sedm vytečných absolventů UO obdrželo věcný dar ministra obrany ČR. Deset nejlepších studentů bylo odměněno rektorem-velitelem UO formou peněžního daru. Nejlepší student specializace pozemních sil převzal cenu náčelníka Generálního štábu pozemních sil Španělska, kterou předal přidělenec obrany Španělského království plukovník Eduardo Palomo. Nejlepší student letecké specializace obdržel cenu velitele francouzské letecké akademie v Salon de Provence, kterou předal přidělenec obrany Francie podplukovník Bruno Bucherie.

Poručice Kateřina Rosťasová, která obdržela cenu náčelníka Generálního štábu pozemních sil Španělska, po ceremonii skromně řekla: „Vážím si toho, že jsem byla oceněna zrovna já, i když si myslím, že si to zasloužili i jiní z mého ročníku.“ Na otázku,

jaké jsou její pocity, když uzavírá svou studijní kapitulu na Univerzitě obrany, odpověděla: „Mám pocit nostalgie, ale zároveň se těším na to, co mě čeká. Na těch pět let, které jsem strávila na této škole, budu ráda vzpomínat.“

Ceremoniální část vyřazení byla ukončena slavnostním pochodem a průletem letounů vzdušných sil nad prostorem kasáren. Tradiční hromadné vyhození čepic absolventů do vzduchu symbolizovalo radost z úspěšného ukončení studia na Univerzitě obrany. Za zvuků vojenské hudby pak už následovaly gratulace příbuzných a přátel absolventů, které nyní čeká nová etapa života.

Nejvýznamnější den pro absolventy vojenského a civilního studia Univerzity obrany poté pokračoval akademickou částí – slavnostní promocí. Promoce absolventů Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií se uskutečnila v prostorách Mahenova divadla na Malinovského náměstí v Brně.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Slavnostní udělení akademických titulů

Poslední pátek letošního července patřil na Univerzitě obrany k významným dnům. V průběhu slavnostního shromáždění, které se uskutečnilo v brněnském Mahenově divadle, absolventi bakalářských a magisterských studijních programů Fakulty vojenských technologií UO a Fakulty ekonomiky a managementu UO složili absolventský slib a převzali diplomy dokládající dosažení vysokoškolského vzdělání a získání akademického titulu bakalář či inženýr.

Slavnostním ukončením vysokoškolského studia nejprve prošli absolventi Fakulty vojenských technologií UO. Celkem 160 absolventů této fakulty převzalo diplomy z rukou děkana plukovníka prof. Ing. Zdeňka Vintra, CSC.

Mezi promovanými byli také výteční studenti fakulty nadpraporčík Ing. Karel Dudek, nadpraporčík Ing. Zdeněk Chládek, praporčík Bc. Lukáš Perný a praporčík Bc. Jakub Zouhar, kteří předtím na vyřazení obdrželi věcný dar ministra obrany ČR, a nadpraporčík Ing. Martin Kaczur, nadpraporčík Ing. Filip Onderka, nadpraporčík Ing. Andrej Hyll, praporčíce Bc. Zuzana Hrazdírová, nadpraporčík Ing. Štěpán Král, poručice Ing. Lucie Kohoutková a nadporučice Ing. Lenka Kyšková, kteří byli zase odměněni rektorem-velitelem Univerzity obrany. Dále čtrnáct absolventů s červeným diplomem převzalo Cenu děkana FVT.

„Cesta sem na pódium Mahenova divadla nebyla pro naše absolventy jednoduchá. Byla spojena s léty studijního úsilí, skládáním nelehkých zkoušek a překonáváním překážek v rámci plnění studijních povinností. Proto dnes zde stojí jen ti, kteří šli za svým cílem skutečně houževnatě a zodpovědně. ... Věřím, že jste se během studií mnohému naučili a že si tedy z fakulty odnesete něco víc než jen di-

plomy. Mám na mysli jak hluboké znalosti z oborů, které byly předmětem vašeho studia, tak i schopnosti získané poznatky prakticky uplatňovat,“ uvedl na adresu absolventů děkan Fakulty vojenských technologií plukovník Zdeněk Vintř.

Promoční akt v Mahenově divadle pokračoval odpoledním slavnostním shromážděním akademické obce Fakulty ekonomiky a managementu UO. Na něm bylo promováno 149 absolventů vojenského a civilního studia. Diplomy absolventům předával děkan Fakulty ekonomiky a managementu UO plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D.

„Pro převážnou většinu z vás se dnešním dnem završují léta studentská a nastupujete školu nejtěžší, školu života. Skutečnost, že se stáváte absolventy Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, znamená, že většina z vás bude působit ve prospěch zajišťování klíčových hodnot naší společnosti – její obrany a bezpečnosti. Proto je vaše budoucnost neoddělitelně spjata s budoucností našeho státu,“ řekl mimo jiné k absolventům FEM plukovník Vladan Holcner.

Děkan fakulty ve svém projevu vzpomněl i přítomné rodiče a příbuzné letošních absolventů. „Nezapomeňme však na ty, kteří vás na cestě vašim studiem provázeli především. Jedná se o vaše rodiče, prarodiče, partnery a partnerky a další, kteří vás po celou dobu studia podporovali, ať již materiálně nebo morálně. Vám, blízcí našich absolventů, patří jejich poděkování a vděk. Proto dnešní den náleží nejen našim absolventům, ale i vám jako den, kdy investice do vašich blízkých došla naplnění a vytvořila pro ně předpoklady slibné budoucnosti,“ podotkl plukovník Holcner.

Mezi promovanými absolventy fakulty byli také nejlepší studenti ocenění ministrem obrany ČR – poručík Bc. Petr Císař, poručice Ing. Michaela Čuříková, poručice Ing. Kateřina Rostásová a výtečné studentky odměněné rektorem-velitelem UO – poručice Ing. Hana Káňová, poručice Ing. Kamila Zavadilová a praporčíce Bc. Gabriela Kaplanová.

Text a foto: Pavel Pazdera

Slavnostní promoce vojenských zdravotníků

Dne 25. června 2010 proběhlo na Fakultě vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové slavnostní vyřazení absolventů magisterských studijních programů vojenského všeobecného lékařství a vojenské farmacie. Diplom si převzalo celkem čtrnáct vojenských lékařů a lékařek a tři farmaceutky. Slavnostní slib složilo rovněž šest absolventů doktorských studijních programů.

Slavnostní atmosféru akademického aktu potrhla přítomnost řady čestných hostů v čele s náměstkem ministra obrany Ing. Františkem Padělkem, rektorem Univerzity obrany profesorem Ing. Rudolfem Urbanem, CSc., a rektorem Univerzity Hradec Králové doc. RNDr. Josefem Hynkem, MBA, Ph.D. Svědky důle-

žitého životního mezníku promováných byli také zástupci Fakulty vojenského zdravotnictví, státní správy a samosprávy, partnerských vysokých škol a další hosté.

Ve všech slavnostních projevech zazněla slova uznání adresovaná úspěšným absolventům a poděkování všem, kteří jim pomohli náročné studium dokončit, zejména rodičům a dalším rodinným příslušníkům, desítkám přítomným v sále, ale i těm, kteří se slavnostního vyřazení zúčastnit nemohli.

Text: MUDr. Roman Blanař
Foto: Lenka Hrdličková

Slavnostní vyřazení absolventů nejvyššího kariérového kurzu

Nová radnice města Brna se stala ve čtvrtek 24. června 2010 dějištěm slavnostního vyřazení absolventů 23. kurzu Generálního štábu. Osvědčení o absolvování nejvyššího resortního vzdělání převzal jeden generál a sedm vyšších důstojníků. Doklad o absolutoriu čerstvým absolventům předali rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze Rudolf Urban, náměstek ministra obrany František Padělek a náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Vlastimil Pícek.

Odbornou přípravu posluchačů v deseti-měsíčním kurzu Generálního štábu garantuje Katedra celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany v rámci programů celoživotního vzdělávání vyšších důstojníků.

Slavnostního ukončení studia v 23. kurzu Generálního štábu „krále Jiřího z Poděbrad“ se dále zúčastnili ředitel Vojenského zpravodajství generálporučík Ondřej Páleník, první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR brigádní generál Miroslav Žížka, velitel sil podpory brigádní generál Jaroslav Kocián, náčelník štábu velitelství společných sil plukovník gšt. Bedřich Vaculík a další členové akademické obce UO i rodinní příslušníci absolventů.

S úvodním projevem vystoupil rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze Rudolf Urban, který na adresu absolventů řekl: „Jsem přesvědčen, že odcházíte ke svým

útvarym, zařízením a složkám AČR s mnohem vyšším teoretickým a metodologickým aparátem, než se kterým jste sem přišli. Při obhajobách závěrečných prací a závěrečných zkouškách jste prokázali dobré znalosti, za což vám všem patří uznání. Nechtějí vám absolvovaný kurz stimulem a výzvou pro další vzdělávání a celkový rozvoj vaší osobnosti.“

Součástí programu slavnostního vyřazení absolventů tohoto kariérového kurzu bylo také ocenění absolventů. Za dosahování výborných studijních výsledků a za aktivní přístup k plnění studijních povinností v průběhu studia věcný dar náčelníka Generálního štábu AČR obdržel plukovník gšt. Július Kováčik, cenu rektora-velitele UO získal plukovník gšt. Zoltán Bubeník, věcný dar velitele společných sil převzal plukovník gšt. Ivan Čech a velitele sil podpory plukovník gšt. Vladimír Pešek.

K absolventům přednesl svůj krátký projev také armádní generál Vlastimil Pícek. „Cílem vašeho kurzu byla příprava vysoce kvalifikovaného důstojníka-manažera se všeobecným rozhledem, tvůrčím myšlením a schopnostmi umět se orientovat a hlavně rozhodovat v současném politicko-vojenském domácím i mezinárodním prostředí. Víme všichni, že žijeme v hektické době světové ekonomické krize, která postihuje samozřejmě i naši republiku, a že nás čekají nelehké časy plné nových a náročných úkolů. Jsme tu od toho, abychom vše zvládli a poctivě si poradili i v rámci stále se krátících finančních prostředků,“ řekl mimo jiné náčelník Generálního štábu AČR. Na závěr všem popřál hodně elánu do další práce u útvarů české armády.

Text: Dr. Pavel Pazdera
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Na Univerzitě obrany bylo podepsáno Memorandum o porozumění

Univerzita obrany se ve čtvrtek 15. července 2010 stala místem mezinárodního setkání, na němž došlo k podpisu Memoranda o porozumění mezi Ministerstvem obrany České republiky a Slovenské republiky o zapojení slovenské strany do činnosti mnohonárodního logistického centra v Praze.

Platnost dokumentu svými podpisy stvrdili hlavní představitelé logistiky armád obou států – zástupce náčelníka štábu pro podporu operací Generálního štábu OS SR plukovník gšt. Ing. Kamil Jurkovič, Ph.D., a ředitel Sekce logistiky MO ČR plukovník gšt. Ing. Vladimír Halenka.

Dohoda se týká stanovení principů zařazení příslušníků Ozbrojených sil Slovenské

republiky do Mnohonárodního centra pro koordinaci logistiky (Multinational Logistics Coordination Centre) budovaného v České republice. To vzniklo na základě české iniciativy představené aliančním partnerům v říjnu 2008 na jednání hlavních představitelů logistiky NATO v Praze. Podpisem memoranda Letter of Intent v říjnu 2009 se k němu připojilo Maďarsko, Řecko, Slovensko a USA. Mnohonárodní centrum pro koordinaci logistiky 31. ledna 2010 dosáhlo počátečních operačních schopností.

Cílem Mnohonárodního centra pro koordinaci logistiky je předávání informací, vzdělávání, výcvik a koordinace úsilí v oblasti mezinárodní spolupráce logistiky států NATO a Partnerství pro mír před nasazením jejich sil do zahraničních operací. Ušetřit by se tak měly nejen peníze, ale i síly a prostředky, a také čas a prostor potřebný k logistickému zabezpečení jednotek v místě nasazení.

Součástí mezinárodního setkání byla také prezentace Univerzity obrany. Cíle a záměry

této jedinečné vzdělávací instituce, zejména Fakulty ekonomiky a managementu, představil její děkan plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D.

Text: plk. gšt. Ing. Zbyšek Korecki, Ph.D.,
Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Ing. Stanislav Poráň

Dojmy z parlamentních voleb v Etiopii

Po více než jeden a půl měsíčním působení se 5. června 2010 vrátili z Etiopie pozorovatelé mise vyslané koncem dubna Evropskou komisí pro parlamentní volby. Jedním z nich byl i podplukovník Ing. Miroslav Krčmář z Katedry celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, který v podobných misích působil v mnoha zemích po celém světě. Mise jsou organizovány Evropskou komisí již od roku 1990.

Podplukovník Krčmář přiletěl po několika dnech příprav v Bruselu, společně s téměř 90 dalšími dlouhodobými pozorovateli, do Addis Abeby 24. dubna 2010. Po dalších přípravách odcestovali pozorovatelé ve dvoučlenných týmech do jednotlivých regionů. Hlavním působištěm podplukovníka Krčmáře bylo městečko Yirga Chefe, necelých 400 km na jih od hlavního města.

Práce týmu byla rozdělena na několik fází. První spočívala v představení se vedoucím pracovníkům regionální a místní administrativy, zástupcům volebních orgánů a velení policie. V další fázi následovalo navázání kontaktů s představiteli politických stran a náboženských i občanských společností. V průběhu obou fází se vedla často dlouhá a komplikovaná jednání s představiteli uvedených subjektů či s kandidáty politických stran, při kterých se

zjišťovala situace i názory jednotlivých účastníků volebního procesu. Nezanedbatelnými tématy jednání byla i celá řada stížností, které se pečlivě dokumentovaly a postupovaly k dalšímu řešení koordinační skupině.

Na závěr působení byly jednotlivými týmy vypracovány dílčí zprávy, z kterých pak členové koordinační skupiny čerpali informace pro tvorbu objektivních a vysoce citlivých závěrečných dokumentů – předběžného prohlášení k průběhu voleb a závěrečné zprávy. Předběžné prohlášení vydalo vedení mise následující den po volbách. Závěrečná zpráva se obvykle předkládá vedoucím mise několik týdnů po zveřejnění závěrečných výsledků voleb. Obsah těchto dokumentů je pak zveřejněn a komentován jak v místních, tak zahraničních médiích.

Celý průběh voleb do značné míry připo-

mínal situaci v Československu před rokem 1989. To znamená vládu jedné strany, potlačování opozice všemi legálními i nelegálními prostředky a podobné praktiky. Jakékoli, byť i nepatrné zlepšení stávajícího stavu, přispívající k vyšší úrovni demokracie může být považováno za úspěch. Právě ukončená pozorovatelská mise v Etiopii je jedním z takovýchto příspěvků.

Je zároveň na zváženu, v jaké míře lze demokratické principy svobodných voleb aplikovat na jeden z největších států Afriky, se kterými chce navíc Evropská unie udržovat a zlepšovat politické vztahy i obchodní spolupráci.

Text: pplk. Ing. Miroslav Krčmář

Foto: archiv autora

Velvyslanec Indie zavítal na Univerzitu obrany

Ve středu 28. července 2010 navštívil Univerzitu obrany velvyslanec Indie J. E. Dinkar Prakash Srivastava doprovázený novým přidělcem obrany Indie plukovníkem Gurpretem Singhem. Cílem návštěvy bylo seznámení ambasadora a přidělence obrany Indie s Univerzitou obrany a vojenským univerzitním vzděláváním v ČR.

Zahraniční delegaci přijal prorektor pro vědeckou činnost UO plukovník doc. Ing. Martin Macko, CSc., a vedoucí oddělení vnějších vztahů UO podplukovník Dr. Vladimír Šidla, CSc., hosty seznámil s posláním a strukturou školy, systémem vzdělávání v návaznosti na kariéru vojenského profesionála.

Další kroky indických diplomatů vedly

na Katedru zbraní a munice Fakulty vojenských technologií UO do kasáren v Černých Polích, kde jim podplukovník Ing. Roman Vitek, Ph.D., objasnil vzdělávání zbraňových specialistů pro potřeby Armády ČR a civilní sektor, nechybělo ani seznámení s vědeckou a výzkumnou činností katedry.

Poté, při společném obědě s rektorem Univerzity obrany prof. Ing. Rudolfem Urbanem, CSc., došlo k vzájemné výměně dalších informací týkajících se systémů vzdělávání obou států.

Text a foto:

kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

National Defence University (AON) Students in Brno

From 31st May to June 3rd, National Defence University students Justyna Stochaj, Ewa Stefaniak, Dariusz Walczak and their tutor, Maj. Zbigniew Redziak, Ph.D. Eng. paid a visit to the University of Defence in Brno.

The aim of their visit was to participate in an international conference called 1st International Military School Students' Research Project Competition. The students presented their papers in the areas of Economics and Management, Military Technology and Military Medical Service. The topics of our papers were as follows: Negotiation Tactics – Knowledge and Application in Practice (Ewa Stefaniak), Barriers in Running the Business in the Academic Business Incubators (Justyna Stochaj) oraz E-learning as an Innovative Way to Develop Human Resources (Dariusz Walczak). The presentations arouse great interest of the commission who finally, due to a very high level and subject-matter diversity decided not to favour any of the speakers in a special way. Also the representatives of other countries like Hungary, Slovakia, Romania and Serbia participated in the conference. The official handing in of certificates for all the delegates took place on the last day.

Apart from a scientific aspect of the conference, the organizers provided numerous attractions like for instance a bowling competition, which aimed at integrating the delegates from different countries. It appeared to be a great fun and an excellent opportunity to form new friendships and exchange experiences.

The University of Defence in Brno not only organized the conference but also cordi-

ally received the National Defence University representatives. The students came back satisfied with the course of the visit and encourage others to participate in similar events in the future.

Ewa Stefaniak
Photography: Dariusz Walczak

Úvod k přípravě studijních materiálů v anglickém jazyce

Od června 2009 je na Fakultě vojenských technologií Univerzity obrany řešen projekt „Inovace studijního programu Vojenské technologie“. Jeho hlavním cílem je zkvalitnění výuky uvedeného programu.

Jednou ze tří klíčových aktivit projektu je rozšiřování výuky odborných kurzů v angličtině. V rámci této aktivity se připravují výukové materiály v angličtině pro odbornosti vyučované na FVT. Právě pro splnění tohoto úkolu se budou na této fakultě konat i podpůrná zaměstnání a akce přispívající k hladké přípravě studijních materiálů.

První významnou akcí v této oblasti byl čtyřhodinový seminář nazvaný „Úvod k přípravě studijních materiálů v anglickém jazyce“, který se konal 14. června 2010 ve velké kapacitní učebně FVT v kasárnách Šumavská. Připravily jej tři akademické pracovnice z Centra jazykové přípravy Univerzity obrany: PaedDr. Stanislava Jonáková, Mgr. Alena Müllerová a RNDr. Eva Staňková. Seminář zahájil úvodním slovem manažer projektu doc. Ing. Stanislav Schorm, CSc.

Seminář byl rozdělen do tří částí. V první se RNDr. Staňková zabývala překladem věc-

ného textu z češtiny do angličtiny. Pojednala zejména o rozdílném věcném stylu v obou jazycích, dále se zmínila o častých chybách při překladu technického textu a v závěru vysvětlila možnosti služeb, které máme při překladu studijních textů dostupné on-line na Internetu (např. překladáč Google a korpus).

Ve druhé části Mgr. Müllerová seznámila účastníky semináře se specifiky přípravy učebních materiálů pro výuku odborných předmětů v AJ. Věnovala se např. koncepci a struktuře studijního materiálu, vysvětlila různé učební styly a rovněž poukázala na důležitost použí-

tí vizuálních prvků. RNDr. Staňková doplnila přednášku praktickými ukázkami e-learningových objektů pro výuku AJ, které jsou dostupné již dnes v intranetovém prostředí a v systému správy elektronických výukových materiálů Moodle na Univerzitě obrany. V závěru se Mgr. Müllerová zmínila o problémech, se kterými se setkávají lingvisté při provádění korektur učebních technických textů.

Třetí částí semináře byla řízená diskuse, kterou uváděla PaedDr. Jonáková. Aktivně se do ní zapojilo šest akademických pracovníků Univerzity obrany, kteří mají již dnes určité zkušenosti s výukou studentů ve vysokoškolském prostředí v angličtině. V této diskusi byly poručíkem Ing. Vladimírem Francem rovněž doplněny některé informace o možnostech a perspektivách využití LMS systému Moodle pro podporu výuky na naší škole.

Semináře se (mimo uvedených vystupujících) zúčastnilo 45 akademických pracovníků FVT. Výklad vystupujících byl velmi zajímavý a erudovaný. Z průběhu diskuse – jak oficiální tak rovněž i o přestávkách – bylo patrné, že seminář účastníky zaujal a splnil tak očekávání. Obdobnou akci plánujeme zorganizovat i v příštím školním roce.

Text: plk. doc. Ing. Vlastimil Malý, CSc.
Foto: Ing. Hrubý Miroslav

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

English or Czenglish

Some common mistakes

We often make a lot of mistakes when speaking English due to the influence of our native tongue. English as the world's lingua franca has spawned many variants; Denglish (German English), Hinglish (Hindi English), Engrish (Japanese English) and our own Czenglish (Czech English) are but a few varieties that, although easy to understand for those sharing that particular version, can puzzle and bewilder the uninitiated. Would you understand if someone asked you “**What your banana is?**” (“What is your excuse?” in Hinglish) or “**Wear got?**” (“I don't believe you!” in Malay English or Manglish)? We tend to assume that our particular form of English is easy to understand, but often what we end up saying can have a very different meaning than what we intended. Let's take a look at some common mistakes and how to avoid them.

General English

Very common question we hear quite frequently is “How long are you in the Czech Republic?” This form is incorrect and when a native speaker hears it, he or she is unsure if you are referring to the past or future plans. Instead you should ask “How long have you been in the Czech Republic?” (Jak dlouho jste v České republice?) “How long will you be in the Czech Republic?” (Jak dlouho budete v České republice?) or “How long are you in the Czech Republic for?” (Na jak dlouho jste v České republice?)

English with its complicated system of tenses demands that attention be paid to grammatical accuracy in this area. Errors in vocabulary and pronunciation are easy to overcome, but mistakes in tenses can cause genuine confusion for those listening. Don't believe it if you hear that you only need three tenses in English to be understood, you can be sure that anyone making such a claim was not understood in an English speaking country.

Czechs usually know the difference between say and tell, however they often make mistakes. The correct forms are: **To tell someone something** and **To say something to someone**.

Word order in English is very important and can intimidate the uninitiated. A good rule of thumb to follow is “SVOMPT,” i.e. the words should go in this order: subject, verb, object, manner, place, time.

English at School

For many students of all ages, English is a language primarily used at school, and therefore it is a source of common mistakes, many of which are reinforced by years of use not only by the students themselves, but also by teachers. Here are a few examples:

I would like to *apologize* for class (a native speaker would understand something like this: “Chtěl bych se omluvit za to, co se stalo na hodině”), what you should say is “I would like to *excuse* myself from the lesson.”

False friends

The following is only a selection out of the many expressions which can confuse English learners.

When you want to say:	You should say:	Not:
Šéf	Boss	Chef/chief
Oblečení	Clothes	Dress
Gymnásium	Grammar school	Gymnasium
Brigáda	Temporary job	Brigade
Aktuální	Current/Up-to-date	Actual
Eventuálně	Perhaps/maybe	Eventually
Dělat zkoušku	Take an exam	Pass an exam
Recept	Prescription	Recipe
Politik	Politician	Politic
Akce	Event	Action

Remember that above all else, English speakers will forgive nearly any mistake, so long as it is made politely. No matter what your temptation, do **not** use “be so kind;” it is archaic and little used in English, something like “Could you please” is more acceptable. It never hurts to say “please” and “thank you,” both of which are much more commonly used in English than in Czech.

Of course this is only a brief overview of some common errors; when in doubt consult reference material.

Připravila skupina AJ, CJP

✓ Příloha pro začínající studenty

Tož, vítajte

Mělo by vás být přes 300 a touto dobou už byste měli (ale i měly, protože žen je mezi vámi téměř třetina) mít první kroky, a dokonce snad už i nějaké ty přískoky, za sebou.

Ano, pochopili jste dobře, má slova jsou určena těm, kteří se dobrovolně rozhodli pro kariéru profesionálního vojáka s tím, že tuto kariéru začnou vysokoškolským studiem, konkrétně pro začátek bakalářským. Chtěl jsem napsat, že to ani jinak nejde a hned jsem si uvědomil, že jde a že tomu tak dokonce je – dvacítká z vás se rozhodla pro kariéru lékaře a ta se standardně studuje v souvislém magisterském studiu. Tato cesta je – myslím studium magisterského studijního programu – otevřená vám všem. Tedy těm, kteří budou chtít a něco pro to udělají (myslím studijně), budou moci bezprostředně po bakalářském pokračovat ve studiu magisterském.

Ale nepředbíhejme, zatím nejste vysokoškolskými studenty (těmi se stanete po vašem prvním akademickém obřadu – slavnostní imatrikulaci). Tím okamžikem se z vás stanou plnoprávní členové akademické obce Univerzity obrany. Akademická obec je spolu s vámi tvořena vašimi pedagogy, kteří vás budou provázet na vaší cestě za poznáním, a pevně věřím, že všechny, kteří budou opravdu chtít, po ní dovede až k vysokoškolskému diplomu.

Cesta je to dost dlouhá a strastiplná. Cíl však není nedosažitelný – spousta vašich předchůdců k němu došla, pokud opravdu chtěla. A ti, co po ní úspěšně jdou před vámi, by vám o ní mohli referovat. Vážně – nechte si od nich o ní vyprávět. Vyvarujte se chyb, které oni udělali. Při hodnocení jejich zkušeností si ale zachovejte selský rozum. Ptejte se i svých velitelů a učitelů, svého vedoucího učitele čety (studijní skupiny). Určitě vám rádi poradí, jak

vyřešit zdánlivě neřešitelný problém. Hlavně nenechávejte řešení problému na poslední chvíli – to už pak je někdy opravdu neřešitelný. Ono těch nových informací hned na začátku bude celá záplava. Tak vám držím palce, ať se v ní neutopíte, ať si v tom moři informací najdete svůj ostrůvek klidu a bezpečí. Na pustý ostrov se zpravidla vybírá kniha – nejlepší přítel člověka. V tomto případě doporučuji trochu speciální knihu – jmenuje se „Studijní a zkušební řád Univerzity obrany“. Je v ní napsáno vše, co k přežití budete potřebovat. Držím vám palce, ať nejen přežijete, ale ať roky strávené na Univerzitě obrany patří k těm šťastnějším, které v životě budete prožívat.

A to bych snad nebyl ani kantor, abych si neodpustil zvědavou, snad až řečnickou otázku: Víte, kde takovou „knihu“ hledat? Samozřejmě, na webových stránkách školy, ale i na tzv. studijním portále, což je jakýsi „domácí“ web pro studenty. Tam najdete informací! A schválně se těch, se kterými z vás se budu při výuce setkávat, hned v první hodině zeptám, zda jste hledali a zda jste našli. Inu, říkal jsem přece, že jsem kantor...

**Pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.,
vedoucí studijního referátu**

Jak úspěšně zvládnout studium

Úspěšnost či neúspěšnost vysokoškolského studia studentů prvních ročníků ovlivňuje řada faktorů. Neúspěšnost vede buď k opakování ročníku, nebo často k odchodu studentů ze školy.

Řada vysokých škol i univerzit věnuje této problematice pozornost – provádí sociologická šetření, aby odhalily příčiny a formulovaly východiska. Jak se otázka „úmrtnosti“ studentů prvního ročníku řeší na Univerzitě obrany, jsme se zeptali socioložky Mgr. Pavlíně Ďurišové.

Jaké jsou poznatky ohledně předčasného odchodu studentů prvních ročníků z naší školy?

Vzhledem k tomu, že na místě socioložky působím teprve od ledna letošního roku, nemám ještě v této problematice dostatečný přehled. Ale na základě aktivit, které v posledním období management Univerzity obrany podnikl v tomto směru, a do nichž jsem byla zapojena i já, je zjišťování příčin zanechání studia v popředí zájmu vedení školy. Byla jsem přítomna personálním pohovorům s odcházejícími studenty a měla jsem možnost mluvit s nimi o důvodech, které je vedly k rozhodnutí zanechat studium. Nejčastěji uváděli: náročné studijní požadavky, problémy s nějakým konkrétním předmětem, problémy s učiteli a ne-

naplněná očekávání, jiné představy o životě na Univerzitě obrany.

V letošním roce proběhla na Univerzitě obrany anketa mezi studenty prvního ročníku zabývající se právě touto problematikou. Jak probíhala a jaké závěry z ní vyplynuly?

Ano, letos v květnu proběhla mezi studenty prvního ročníku vojenského prezenčního bakalářského studia anketa, cílem které bylo získat od studentů aktuální informace o tom, jak jsou spokojeni či nespokojeni s podmínkami studia, s nabídkou kulturních a sportovních aktivit a s kvalitou informovanosti. Studenti se mohli také vyjádřit k přístupu učitelů a velitelů k nim. Zúčastnilo se jí celkem 121 studentů. Anketa byla anonymní a studenti měli mož-

nost prostřednictvím otevřené otázky vyjádřit svá doporučení, postřehy, návrhy, připomínky apod. Dá se říci, že poznatky vyplývající z ankety v mnohém potvrdily a doplnily závěry z rozhovorů s odcházejícími studenty, o kterých jsem již hovořila. Například 47,9 % studentů uvádí, že studium nenaplníuje jejich očekávání. Studenti také velmi často vyjadřovali nespokojenost se skladbou předmětů, postrádají více vojenských předmětů a mají pocit, že příliš mnoho hodin je věnováno předmětům obecným.

V anketě byla také otázka, zjišťující zda student má či nemá ukončený zimní semestr, a pokud nemá, tak z jakých důvodů. Studenti většinou neuvádějí jeden důvod, ale několik důvodů. Například problémy s konkrétním předmětem, podcenění přípravy na zkoušky, špatné rozvržení času na studium, nedostatečné znalosti ze střední školy, obtížnost probírané látky, nevhodný přístup vyučujícího. Z toho je vidět, že některé důvody jsou na straně studenta, ale svou roli zde hrají i učitelé.

Je velice důležité, aby v prvních ročnících přednášeli a vedli cvičení zkušení vysokoškolská učitelé s odbornou i pedagogickou erudicí. Aby byli nároční, ale zároveň i shovívaví a trpěliví, ochotní komunikovat se studenty a podněcovali je k zájmu o daný studijní obor. Aby studenty svým přístupem kladně motivovali ke studiu. Protože ztráta této motivace je také jedním z důvodů předčasného ukončování studia.

Kdybyste se měla pokusit shrnout nejčastější překážky, které by to byly?

Neúspěšnost při studiu je dána řadou faktorů a jejich kombinací. I když jsou studenti na naši školu přijati, dostatečně si neuvědomují, že studium je náročné. Velmi často tuto skutečnost podcení a nedomyšlí, že studium na vysoké škole vyžaduje každodenní systematickou práci. Jiné je i tempo studia, studenti musejí zvládat větší rozsah látky v mnohem kratším čase, než tomu bylo na střední škole. Je na nich, aby si obstarali sami potřebnou literaturu ke studiu. Je důležité umět se učit, anebo pokud to ještě neumím, tak naučit se učit, zvolit správný studijní styl, který mi vyhovuje. Špatně zvolený studijní styl – volnost v přípravě, vede ke kumulaci učiva v závěru semestru. A snad bych ještě zdůraznila schopnost najít sám potřebné informace ke studiu.

Jak lze studentům s jejich studijními problémy pomoci?

Velice důležité je, aby studenti chtěli svoje problémy řešit. Nejčastěji vyhledávají pomoc u svých kamarádů, spolubydlících, ale jen zřídka se obrací na své velitele, učitele anebo poradnu. Já se domnívám, že studenti se nemusejí ničeho obávat, že všichni zmiňovaní jsou ochotni je vyslechnout, poradit a v případě potřeby pomoci. Ze zkušenosti z rozhovorů s odcházejícími studenty vím, že mnohdy, kdyby do poradny došli včas, dal by se jejich problém řešit a nemuselo by dojít až k odchodu ze školy.

Z toho, co jsem nyní zmínila, bych pro studenty prvního ročníku, ale nejen pro ně, uvedla několik doporučení. V tom smyslu, co by měl úspěšný student umět a čeho se vyvarovat:

Jedenáctero doporučení

1. najít vlastní efektivní studijní styl:
  - naučit se efektivně psát poznámky
  - naučit se efektivně číst studijní materiály
  - naučit se porozumět studijnímu textu
2. plánovat si čas na studium s cílem co nejlépe ho využít
3. obstarat si potřebnou literaturu ke studiu
4. neoddalovat splnění povinností a úkolů zadávaných učitelem
5. učit se průběžně
6. nenechávat si uložené úkoly na poslední chvíli
7. nepodceňovat podmínky pro učení
8. dodržovat správný spánkový režim (spát asi osm hodin denně), dostatečně odpočívat, sportovat a zdravě jíst
9. nezůstávat na vzniklé problémy (studijní, osobní) sám, kontaktovat vedoucího učitele, velitele roty, vyhledat pomoc v poradně pro studenty
10. v případě neporozumění probírané látky, nebát se domluvit si konzultaci s učitelem
11. seznámit se podrobně se Studijním a zkušební řádem UO a ostatními předpisy upravujícími studium

Já si myslím, že jedním z prostředků, který přispívá k možnému snížení předčasných odchodů ze studia, je poskytování poradenských služeb studentům.

V blízké budoucnosti se na naší škole plánuje zřízení poradenského centra.

Ano, o takové možnosti se uvažuje. Ale v této souvislosti bych chtěla říci, že poradenství má na naší škole dlouholetou tradici. Jedná se především o oblasti psychologického poradenství a poradenství právního. Psychologickou poradnu, pod vedením PhDr. Bohumila Ptáčka, mají studenti a zaměstnanci Univerzity obrany možnost navštěvovat od vzniku samotné školy. Stejně tak tomu je i s poskytováním právního poradenství, které je zabezpečováno učiteli skupiny právních disciplín Katedry řízení lidských zdrojů Fakulty ekonomiky a managementu.

Takže nepůjde o žádnou novinku, jedná se spíše o rozšíření nabídky některých poradenských služeb a snahu o spojení jednotlivých oblastí poradenství do jednoho subjektu.

Studentům naší školy je vytvářeno poradenské zázemí přímo v areálu internátu na Chodské ulici, kde je v místnosti č. 271 ve druhém patře budovy A1 soustředěna psychologická poradna a ve stejné budově na stejném patře v místnosti 272 je studijní poradna, kterou mohou studenti využívat i v době mimo výuku a to v úterý a ve středu od 15:30 do 19:00 hodin (v říjnu až květnu). Jinak na základě domluvy za mnou mohou studenti přijít do mé kanceláře, která je umístěna v budově K 44/ č. 151.

Na závěr bych chtěla studentům vzkázat, že pokud se jim nedaří ve studiu, mají problémy soustředit se na učení, nemohou si stále zvyknout na vysokoškolský způsob studia, mají trému, ztrácejí motivaci k učení, aby nezůstávali na problémy sami a přišli do poradny. Nemusí se ničeho obávat, protože zde o svých problémech mohou hovořit zcela otevřeně a přitom diskrétně. Poskytované poradenské služby jsou bezplatné.

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová

Podpraporčice Jiřina Polcrová by neměla

Jmenuji se Jiřina Polcrová, je mi 22 let a v červnu jsem úspěšně dokončila 1. ročník na Fakultě vojenských technologií. Na své začátky na Univerzitě obrany vzpomínám pozitivně. Všechno začalo ve Vojenské nemocnici v Brně, kde jsem prošla všemi možnými zdravotními prohlídkami a psychologickými testy. Nebyly tak složité, jak jsem očekávala. Jen se chovat přirozeně a pravdivě odpovídat na otázky.

Ačkoli jsem si předně podávala přihlášku na obor Vojenská geografie a meteorologie, byla jsem přijata na jiný obor – Radiolokace. Na přijímací řízení jsem se pečlivě připravovala. Mohla jsem si však ověřit, že je velmi důležité víc než dobře umět anglicky, ještě lépe umět počítat a být zvyklý běhat v jakémkoli počasí. Tělocvik byl pro mě náročný nejen díky počasí, ale také proto, že jsem žena a že jsem musela být lepší než mnozí ostatní, abych se vůbec na univerzitu dostala.

Dalším důležitým momentem byl dvouměsíční výcvik ve Vyškově. Musím říci, že

nás všichni strašili, a přitom výcvik nebyl tak náročný, jak jsem očekávala. Sice jsem si dlouho nemohla zvyknout na kanady, ale nakonec jsem zvládala i nesmyslné úkoly našeho přísného instruktora.

Na studium jsem se netěšila. Bála jsem se začít. Dříve jsem studovala na gymnáziu a neměla jsem zkušenosti s technologií a laboratorními pracemi. Teď si uvědomuji, že nebylo čeho se bát. Je zapotřebí dobře začít, nenechat si všechny úkoly na konec semestru, i když si můžete myslet, že máte pořád mnoho času, alespoň trochu dávat pozor při přednáškách a snažit se co nejvíce pochopit. Ještě v prvním semestru jsem se obávala obrátit se na naše profesory, když mi něco nebylo jasné. Netušila jsem, že budou tak ochotní a zaručeně pomohou a vysvětlí vše do nejmenších podrobností.

Jsem hrdá, že studuji právě na Univerzitě obrany. Za jinou školu ani práci bych ji nevyměnila. Divím se, kolik studentů odtud odešlo. Samozřejmě ne každého studium baví a ne každý na to má. Nás bylo na začátku 16, nyní méně jak polovina. Velmi si vážím i kolektivu, který mě obklopuje a ve kterém se mohu pohybovat. Navzájem si pomáháme a chováme se k sobě velmi přátelsky. Dokonce jsem si zde našla i svého přítele, se kterým se chceme co nejdříve vzít.

Text a foto:
pprap. Jiřina Polcrová

Téměř nepostřehnutelná novela vysokoškolského zákona

Příznačnou vlastnost pro většinu právních předpisů v České republice představuje skutečnost, že jejich znění se v důsledku poměrně častých novel neustále mění. Nejinak tomu je i v případě zákona o vysokých školách. Tento právní předpis, který má pro činnost Univerzity obrany stěžejní charakter, byl díky poslanceké iniciativě, a to s účinností od 1. července 2010, znovu novelizován.

Tato novela je snadno přehlédnutelná, neboť byla v Parlamentu České republiky nakonec schválena jako tzv. přílepek k zákonu, který mění a doplňuje zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

I když část týkající se zákona o vysokých školách není rozsáhlá, přijaté změny se zásadním způsobem dotýkají Univerzity obrany. Kromě odstranění několika legislativně technických chyb dochází k několika věcným změnám.

1. V reakci na nedávné události na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni byla zvýšena možnost kontroly průběhu poslední části studia na vysoké škole, a to tím, že se rozšiřuje okruh zveřejňovaných údajů v souvislosti se závěrečnými pracemi. Vedle soudků oponentů a výsledku obhajoby závěrečné práce se nyní bude povinně zveřejňovat také záznam o průběhu obhajoby závěrečné práce.

2. Umožňuje se případně stanovit vnitřním předpisem vysoké školy způsob náhradního doručení ve věci rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem při překročení standardní doby studia a při studiu dalšího bakalářského nebo magisterského studijního programu.

3. Nově se zavádí garant kvality a rozvoje studijního programu uskutečňovaného danou vysokou školou nebo její součástí. Tímto garantem může být pouze profesor nebo docent, který je akademickým pracovníkem dané vysoké školy (na základě pracovní smlouvy). Zavedení institutu garanta studijního programu bude mít podstatný vliv na posuzování nových studijních programů Akreditační komisí, která si ve svých kritériích pro posouzení žádostí o akreditaci studijních programů stanoví pro jednotlivé oborové příbuzné studijní programy bližší požadavky na působení garanta studijního programu. Součástí každé písemné žádosti vysoké školy o akreditaci studijního programu tak nyní musí být i údaj o garantovi studijního programu. Za účelem vytvoření možnosti v řízeních ve věcech akreditací, posuzovat způsobilost být garantem studijního programu, vede Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v elektronické podobě registr docentů a profesorů s tím, že tento registr mj. obsahuje údaje o oboru vysokoškolského vzdělání zaměstnance, o jeho akademických titulech, vědeckých hod-

nostech a vědecko-pedagogických titulech, včetně uvedení programů nebo oborů, ve kterých byly tituly a hodnosti získány, nebo údaje o rozsahu jeho pracovního poměru, případně počtu a rozsahu pracovních poměrů.

4. Nejdůležitější a nejméně příznivou změnou ve vztahu k Univerzitě obrany je nová dikce ustanovení § 95 odst. 1. Z jistě dobře míněného záměru odstranit určitou nejasnou, a částečně neaplikovatelnou formulaci se však ve svém důsledku stala právní překážka k tomu, aby Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy mohlo jako doposud poskytovat Univerzitě obrany finanční prostředky na studenty, kteří nejsou vojáky v činné službě. Z původních široce vymezených příspěvků a dotace ze státního rozpočtu, nyní zbyla pouze možnost získat pro tyto studenty dotaci na stipendia v případech hodných zvláštního zřetele a na sociální stipendium.

Na závěr je asi na místě konstatovat, že změna uvedená v bodu 4 nebude mít dlouhého trvání a zákonodárci brzy opět umožní Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy poskytovat Univerzitě obrany finanční prostředky na studenty, kteří nejsou vojáky v činné službě, v rozsahu, jako je tomu u veřejných vysokých škol.

Text: Miloslav Havlín

Od studenta k učiteli

Nadporučík Ing. Miroslav Šebela studoval v letech 2001 až 2006 na Univerzitě obrany obor Vojenské robotiky a kybernetiky. Po roční praxi na radiolokačním útvaru v Nepolisech, kde pracoval jako velitel dálkoměru P-37, se vrátil na Univerzitu obrany na Katedru systémů PVO jako student doktorantury. Po roce studia úspěšně prošel výběrovým řízením a stal se pedagogem, takže doktoranturu v současnosti studuje v kombinované formě.

Vzpomínáte si na své studijní začátky na Univerzitě obrany?

Byly plné euforií z nedávno složené maturitní zkoušky. Brzy jsem zjistil, že studia nebudou jednoduchá a že bude nutné učit se pravidelně i v průběhu semestru. Díky tomuto jsem relativně neměl problémy s všeobecnými předměty, jako byla matematika a fyzika. Problémy nastaly až ve vyšších ročnících u speciálních předmětů. Díky otevřenosti a pochopení problémů studentů na vysoké škole, vstřícným přístupem pedagogů, celkovému velmi dobrému studijnímu klimatu a efektivním konzultacím, se podařilo mě i mým spolužákům, z velké části problémy překonávat a úspěšně řešit.

Jak se na tyto potíže díváte dnes z hlediska učitele?

S odstupem času, z pozice pedagoga, se nad starostmi z dob studií poušměji. V té době mi ale do smíchu moc nebylo. Co jsem já i moji spolužáci velmi cenili, byly společné efektivní přípravy celé studijní skupiny v průběhu semestru a hlavně před zkouškami. V době zkuškového období jsme úspěšně spolupracovali jako tým a případně „šumy v komunikacích“ šly stranou.

Co radíte svým studentům?

Radím jim především nenechávat přípravu na zkuškové období na poslední chvíli, kdy se člověk cítí náhle zavalen širokým spektrem úkolů, které musí řešit, a na základě zákona schválnosti se s velkou pravděpodobností zjišťuje, že času je málo, zkoušek hodně a neví se kudy kam.

A co byste poradil našim nováčkům, kteří na Univerzitě obrany začínají právě studovat?

Nováčkům bych vřele doporučoval, aby se kromě přípravy na přednášky a cvičení, věnovali také efektivnímu studiu cizích jazyků. V posledních několika letech se otevírají možnosti studia v zahraničí, což je jistě zajímavá zkušenost pro budoucí kariéru v AČR. Určitě by se této přípravě měli věnovat i mimo povinné hodiny angličtiny, například ve svém osob-

ním volnu, případně návštěvou jazykových kurzů. Dodal bych, nejenom přípravě angličtiny, ale jsou i jiné zajímavé jazyky.

Vím, že máte zkušenosti také ze zahraničního studia v rámci Erasmu.

Souhlasím, v rámci programu ERASMUS jsem vyjel na tříměsíční studijní pobyt do Francie na vojenskou školu ENSIETA v Brestu. Vzhledem k tomu, že francouzský jazyk je mi velmi blízký, tato stáž nebyla pro mě, co se týče jazyka, náročná. Rozhodně ale i tak přispěla ke zlepšení mých jazykových znalostí. Kromě francouzštiny jsem musel některé technické problémy řešit i v angličtině. Díky brzkému složení jazykové zkoušky z angličtiny, jsem měl možnost už ve čtvrtém ročníku vyjet na třídenní služební cestu do Litvy, kde

se konalo mezinárodní setkání vojenských studentů zemí NATO. Zde jsem zjistil, že jsem mohl výhodně používat i znalosti ruského jazyka. Znovu bych tedy apeloval na studenty, že studium cizích jazyků může být velmi přínosné pro jejich vzdělávání jak nyní, tak i v budoucnu.

Nedávno jste daroval krev. Jste pravidelným dárcem?

Ano, jsem pravidelný dárcem, daruji již devět let a mám okolo třiceti odběrů. Myslím si, že je to správný krok a jako příslušník ozbrojených složek bych měl pomáhat těm, kteří tuto pomoc potřebují.

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: archiv nprp. Ing. Miroslav Šebela

Nadporučík Miroslav Šebela (vzadu třetí zleva) na mezinárodním setkání vojenských studentů zemí NATO v Litvě

Kultura na Univerzitě obrany

Místem, kde studenti najdou možnosti kulturního i sportovního vyžití je Klub Univerzity obrany. Pracuje zde několik souborů a kroužků, kde pod vedením zkušených vedoucích mohou zájemci rozvíjet svůj talent, nadání, vlohy. Kromě kulturního vyžití nabízí klub i sportovní možnosti.

Taneční klub AKADEMIK UO

Základním zaměřením tanečního klubu je provozování tanečního sportu, pořádání soutěží a účast na tanečních soutěžích pořádaných jinými kluby v ČR i zahraničí. Nedílnou součástí je organizování kurzů společenského chování a tance pro studenty, zaměstnance UO a jejich rodinné příslušníky.

Amatérský divadelní soubor DRÁČEK

Soubor má pětadvacetiletou historii. Od svého založení se zaměřuje především na činoherní pohádky pro děti, ale věnuje se i malým divadelním formám pro dospělé. Za celou dobu své existence soubor odehrál 600 vystoupení pro takřka sto tisíc malých i velkých diváků.

Amatérský divadelní soubor TAK JO

Soubor hraje komedie pro dospělé a pohádky pro všechny v duchu klasického divadla. Uvádí i autorské pohádky s autorskými texty k písničkám, zpívá, tančí, přednáší poezii. Soubor hraje v Brně i mimo něj, zúčastňuje se festivalů a přehlídek a každý rok se snaží uvést alespoň jedno premiérové představení.

Dětský folklorní soubor JÁNOŠÍČEK

Jedná se o soubor s dvacetiletou tradicí. Členskou základnu dnes tvoří téměř 90 dětí. Soubor totiž navzdory své působnosti v centru jižní Moravy zpracovává v bohatých tanečních choreografiích temperamentní slovenský folklór. Součástí kolektivu je cimbálová muzika.

Folklorní soubor písní a tanců LUČINA

Soubor prezentuje písně, lidovou hudbu a lidové zvyky z regionu jihovýchodní Moravy, zejména z centra tohoto regionu – Kyjova a jeho okolí. V současné době má 20 členů a pravidelně se účastní folklorních festivalů v České republice a různých veřejných vystoupení.

Soubor písní a tanců SLOVÁCKÝ KRÚŽEK

Slovácký krúžek je spolek, který sdružuje rodáky z Moravského Slovácka a všechny příznivce slováckého folklóru, ať již hudebního, pěveckého či tanečního. Pravidelně organizuje besedy u cimbálu, na nichž si může každý přichodit z řad studentů a zaměstnanců UO zapívat a zatančit. Pořádá také vzdělávací pořady a přednášky s národopisnou tematikou.

Hudební skupina ABSOLUTNĚ ZAPRÁŠENÁ KYTKA

Hudební těleso složené převážně z řad studentů. Organizuje zatím vystoupení v prostorách Klubu Univerzity obrany. Repertoár skupiny tvoří hlavně popová scéna.

Hudební skupina PSŮV KÁMEN

Skupina vznikla v roce 1992 v Brně. Její zakladatelé byli v té době studenti Střední průmyslové školy elektrotechnické. Skupina se profiluje do oblasti undergroundu a vystupovala na řadě koncertů např. v Brně, Moravských Bránicích, Bučovicích atd.

Soubor orientálních tanců Aya Faten Dance Group

Amatérský soubor pracuje pouze prvním rokem, zaznamenal však už svůj první úspěch. Koncem minulého roku se zúčastnil soutěže profesionálních orientálních tanečnic a skupin v Německu a získal 2. místo v kategorii indického tance a 1. místo v kategorii arabského folklóru.

Výtvarný kroužek

Kroužek organizuje kurzy pro studenty a zaměstnance Univerzity obrany se zaměřením na různé výtvarné techniky (grafika, malba, kresba, drobná keramika).

Keramický kroužek

Kroužek organizuje kurzy pro studenty a zaměstnance Univerzity obrany se zaměřením na různé techniky a dovednosti při práci s keramickou hlinou (drobná plastika, modelování reliéfu, vytáčení na hrncířském kruhu).

Sportovní možnosti

V prostorách Klubu Univerzity najdete posilovnu a můžete se věnovat také spinningu. V kavárně lze hrát stolní fotbal, elektronické šipky, biliár a kulečnick a to od pondělí do pátku od 14.00 hod.

Časový harmonogram pravidelných zkoušek a termíny pravidelných akcí najdete na služebním portálu v sekci Klub.

Kontaktní osoba: mjr. Ing. Josef Čurík
tel.: 973 443 835,
email: josef.curik@unob.cz

Redakce

Tělesná výchova a sport na Univerzitě obrany

Tělesná výchova a sport neodmyslitelně patří ke studiu na všech vysokých školách. Na Univerzitě obrany, vzhledem k samozřejmému požadavku vysoké úrovně tělesné kondice vojáka AČR, je tělesná výchova povinná ve všech ročnících studia a probíhá v rozsahu čtyř hodin týdně.

Náplň výuky je daná učebními programy v jednotlivých semestrech a vychází zejména z požadavků na výkonnostní a dovednostní vybavení absolventa Univerzity obrany, které využije ve své další vojenské praxi. Tělesnou výchovu a sportovní aktivity, které na Univerzitě obrany probíhají, můžeme rozdělit do dvou hlavních oblastí:

Výuka předmětu „tělesná výchova“

Jak již bylo zmíněno, výuka probíhá v rozsahu dvakrát dvou hodin týdně. Je zaměřena na rozvoj základních pohybových schopností (vytrvalosti, obratnosti a koordinace pohybu a síly) a některých pohybových dovedností (v prvním ročníku je to zejména zopakování a rozšíření plaveckých dovedností).

Zápočtové disciplíny v 1. semestru pro muže:

- běh na 3000 m
- plavání 100 m volný způsob
- šplh na laně 4 m (bez dopomoci nohou)
- člunkový běh 10 x 10 m
- skokansko-akrobatické cvičení

Zápočtové disciplíny v 1. semestru pro ženy:

- běh na 3000 m
- plavání 100 m volný způsob
- šplh na laně 4 m (s dopomocí nohou)
- člunkový běh 10 x 10 m
- skokansko-akrobatické cvičení

Veškeré informace o průběhu výuky, popis a hodnocení disciplín a podmínky pro získání zápočtu sdělí studentům učitelé v první hodině.

Dovolím si krátké zastavení u seznamu zápočtových disciplín. Praxe z předchozích ročníků ukázala, že na některé disciplíny střední školy zapomínají, nebo je do své výuky nezařazují. Jedná se zejména o šplh na laně, se kterým má „starosti“ dost velký počet studentů. Myslím si, že udržet své tělíčko na vlastních rukách, a kousek ho povytáhnout nahoru, by měl zvládnout každý normálně rostlý mladý Čech, ale ne vždy tomu tak je. Proto, pokud nastane tento problém, nenechávejte ho na další semestr, je nutné věnovat se mu dlouhodobě, konzultovat s učitelem individuální plán tréninku a dodržet ho. V tomto případě to „nocovka“ nespraví.

Využívejte maximálně konzultací s učitelem Centra tělesné výchovy a sportu, jsou ochotni vám pomoci a připraví vás na splnění zápočtů, a to nejen v řádných hodinách.

Volnočasové aktivity

Centrum tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany pravidelně umožňuje provádění pohybových aktivit ve sportovních kroužcích. Seznam kroužků, jméno vedoucího, místo a čas provádění je vždy upřesňován na začátku akademického roku. Tyto informace pak získáte na informačních panelech CTVS, webových stránkách školy, nebo přímo na centru. Standardně jsou nabízeny tyto kroužky:

- volejbal
- utsal
- florbal
- basketbal
- základy potápění
- boj zblízka
- lezení a horolezectví
- vojenský pětiboj
- letecký pětiboj
- plavání
- atletika – vytrvalostní běh
- kondiční příprava

Mimo těchto organizovaných a odborně řízených aktivit mohou studenti využívat sportovní zařízení Univerzity obrany pro individuální aktivity a sport:

- posilovna
- sauna a rehabilitační komplex
- tenisové kurty
- bazén (květen – září)

- hřiště na plážový volejbal
- hřiště na volejbal a nohejbal
- tělocvičny dle rozvrhu
- atletický areál Pisárky

V průběhu celého roku probíhají přebory univerzity v širokém spektru disciplín, reprezentační družstva se účastní soutěží v rámci AČR. Velmi podporovaná je účast našich sportovců v rámci sportovního vysokoškolského hnutí v republice a na dalších vybraných soutěžích.

Všichni příslušníci Centra tělesné výchovy a sportu UO, jako garanta tělovýchovných aktivit, jsou připraveni být vám plně nápomocni nejen v prvním ročníku, ale po celou dobu studia, v otázkách sportovního tréninku, zdravého životního stylu, životosprávy, zdravotní tělesné výchovy a dalších problematických otázek týkajících se tělesné výchovy. Naším cílem je, aby se pravidelný sport a pohyb stal nedílnou a nepostradatelnou náplní vašeho volného času nejen ve škole, ale v celém životě.

Přeji vám, abyste „nezaspali na startu“, protože pak se peloton dohání velmi ztuhla. Udržte si tempo po celou dobu závodu (tedy studia), abyste byli schopni přejít do finišu.

Text: pplk. Mgr. Petr Hanák, CTVS

Foto: archiv UO

Mezinárodní vědecká soutěž studentů vojenských škol

Ve dnech 1. a 2. června 2010 uspořádala Univerzita obrany 1. mezinárodní vědeckou soutěž studentů vojenských škol.

Do soutěže se přihlásilo celkem čtyřicet studentů z Maďarska, Polska, Rumunska, Slovenska, Srbska a České republiky. Mezinárodní soutěž studentské tvůrčí činnosti probíhala ve dvou sekcích, a to Ekonomika a management a Vojenská technologie (včetně zdravotnické problematiky).

Rektor Univerzity obrany brigádní generál v záloze prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.,

v rámci zahájení soutěže přivítal zahraniční i české studenty a krátce je seznámil s organizací Středoevropského fóra o vojenském vzdělávání – CEFME (Central European Forum on Military Education), pod jehož záštitou se tato akce konala. S organizací a programem soutěže přítomně seznámil prorektor pro vnější vztahy UO plukovník Ing. Jaroslav Průcha.

Prezentace vědeckých prací probíhaly v angličtině před odbornou komisí pro každou sekci. Studenti představili výsledky svých prací, které se zabývaly různými tématy.

Soutěž probíhala formou vědecké konference, na kterou v podstatě přijeli nejlepší z nejlepších. Vedle domácí Univerzity obrany

to byli zástupci těchto škol: Akademie pozemních sil Nicolae Balcescu (Rumunsko), Vojenská akademie (Srbsko), Národní univerzita obrany Zrínyi Miklós (Maďarsko), Akademie ozbrojených sil M. R. Štefánika (Slovensko), Národní univerzita obrany a Vojenská technická akademie (Polsko).

Zároveň tato soutěž byla prvním a významným setkáním studentů vojenských vysokých škol, kteří se již věnují tvůrčí práci, a měla by se stát tradičním každoročním setkáním mladých nadějných vědců ve střední Evropě, pokaždé v jiné zemi.

Text: Ing. Stanislav Gold, Dr. Pavel Pazdera

Oslava Dne ozbrojených sil netradičně

Den ozbrojených sil si Univerzita obrany letos připomněla netradičním způsobem.

V úterý 29. června zavítal na akademickou půdu soubor amerických vzdušných sil Touch'n Go.

Ještě před jejich nezapomenutelným vystoupením v sále Klubu Univerzity obrany proběhlo setkání zástupců partnerských sdružení a

organizací s představiteli školy a poté se předávaly medaile a vyznamenání.

Úvodem slavnostního shromáždění zástupce rektora plukovník gšt. Ing. Josef Trojan přednesl rozkaz ministra obrany, v němž se zdůraznil význam Dne ozbrojených sil: „Devadesáté druhé výročí této historické události, kterou prezident republiky určil před osmi lety svým rozkazem jako Den ozbrojených sil České republiky, představuje významný symbol, jimž se naše armáda hlásí k legionářské tradici i mezinárodním souvislostem počátku naší novodobé státnosti.“

Při příležitosti tohoto významného dne bylo za služby v ozbrojených silách České republiky oceněno 37 příslušníků Univerzity obrany a to sice medailemi 1., 2. a 3. stupně. Cenu rektora Univerzity obrany, Studentská hlava 2010“ za nejlepší výsledky v tvůrčí činnosti studentů v akademickém roce 2009/2010 získali nadporučík Bc. Daniel Betík, praporčík Bc. Ladislav Pfeifer a poručice Mgr. Vendula Šepsová.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

Nadporučík Bc. Daniel BETÍK

Je studentem 2. ročníku magisterského studia Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, studijního programu Ekonomika a management, oboru Vojenský management, modulu

Velitel dělostřeleckých jednotek. S prací na téma Zhodnocení vybraných typů moderní dělostřelecké munice ráže 155 mm z hlediska přesnosti palby v letošním roce obsadil na „Vědecké konferenci STČ FEM“ 1. místo v sekci „Vojenský management“ a následně úspěšně reprezentoval na „1. mezinárodní soutěži studentů vojenských škol“ v sekci „Ekonomika a management“. Studentské tvůrčí činnosti se nrap. Bc. Daniel Betík pod vedením školitele Ing. Mgr. Kateřiny Brabcové, Ph.D., věnuje třetím rokem. Stejnou dobu působí na Katedře řízení palebné podpory K 107 jako pomocná pedagogická síla, přičemž se průběžně věnuje zejména úkolům souvisejícím s konstrukcí dělostřeleckých zbraní a vnější balistikou.

Praporčík Bc. Ladislav PFEIFER

Je studentem 1. ročníku magisterského studia Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany, studijního programu Vojenská technologie, studijní obor Zbraně a munice. Do studentské tvůrčí

činnosti je zapojen třetím rokem. V akademickém roce 2009/2010 prezentoval výsledky své práce dvakrát. První prezentace proběhla na soutěži v rámci Vědecké konference studentů FVT, kde byla jeho práce Využití experimentálního střeleckého pracoviště K-201 pro analýzu TTP na soubor ručních zbraní na 1. místě v sekci Vojenská technika, zbraně a munice a současně se stala nejlépe hodnocenou prací celé konference. Následně ji prezentoval na Mezinárodní vědecké soutěži studentů vojenských škol. V akademickém roce 2009/2010 byl jako pomocná vědecká síla řešitelem vědeckého úkolu na téma Technicko-taktické požadavky na soubor zbraní. Jeho školitelem byl doc. Ing. Stanislav Procházka, CSc.

Poručice. Mgr. Vendula ŠEPSOVÁ

Je úspěšnou absolventkou Univerzity obrany magisterského studia Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany ve studijním programu Vojenská farmacie. Na základě doporučení hod-

notící komise získala na 4. fakultní vědecké konferenci studentské tvůrčí činnosti konané dne 23. září 2009 v sekci prací teoretických a preklinických 1. místo. Na základě rozhodnutí poroty jí udělil děkan Lékařské fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě diplom za 2. místo na Studentské vědecké konferenci lékařských fakult České republiky a Slovenské republiky v sekci prací klinických, která se konala ve dnech 9. a 10. listopadu minulého roku. Název její práce byl Testování inhibičního potenciálu reaktivátorů acetylcholinesterázy in vitro. Jejím konzultantkou-školitelkou byla nadporučice PharmDr. Jana Žďárová-Karasová, Ph.D.

Redakce

S Karlem Hynkem Máchou (téměř) na každém kroku

Začátkem července Závodní výbor ZO ČMOSA na Univerzitě obrany připravil ve spolupráci s Fondem kulturních a sociálních potřeb Univerzity obrany pro své zaměstnance a jejich rodinné příslušníky další tradiční víkendový zájezd. Na rozdíl od minulých let nebyly tentokrát cílem Jižní Čechy, ale Litoměřicko, Teplicko a Děčínsko.

Aniž by to byl záměr organizátorů, tak se celá akce nesla ve znamení Karla Hynka Máchy, jehož dvousté výročí narození si letos připomeneme. Na čtyři dny prodlouženého víkendu byl nachystán časově náročný, ale zajímavý turisticko-poznávací program. Po přesunu do Severních Čech následoval výstup na jedno z nejpamátnejších míst naší země, český Olymp – poutní a pověstmi opředenou horu Říp s rotundou sv. Jiřího. Večer prvního dne pak všichni měli příležitost prohlédnout si centrum starobylého královského města Litoměřic. A právě Litoměřice jsou navždy nerozlučně spojeny s osobou Karla Hynka Máchy, který zde prožil poslední měsíce svého života. Tohoto největšího českého romantického básníka zde připomíná mj. pamětní deska na domu, kde zemřel, nebo divadlo a knihovna nesoucí jeho jméno.

V průběhu následujících dvou dnů se účastníci podívali na další tři významná a po-

zoruhodná místa – do Terezína a Malé pevnosti, na Komáří vížku a do Českého Švýcarska. Patrně nejsilnější dojmy, i když poněkud odlišného charakteru, si každý odnášel především z jednotlivých expozic Terezínského památníku a z turistické stezky kolem říčky Kamenice a Pravčické brány nedaleko Hřenska. Nicméně své kouzlo měla jistě i jízda nejdelší lanovou dráhou Východní Evropy bez mezistanice na Komáří vížku nad městem Krupka.

Přestože poslední den již hezké počasí nevydrželo a z temných mraků se občas spustil hustý déšť, tak se podařilo na zpáteční cestě navštívit, a alespoň částečně si prohlédnout Doksy s Máchovým jezerem a historickou část Staré Boleslavi. Do Brna všichni dorazili spokojeni a obohaceni o spoustu příjemných zážitků.

Text a foto: Miloslav Havlín

Letní výcvikový kurz studentů UO

Od 3. června do 2. července 2010 probíhal v jednotlivých etapách pětidenní letní výcvikový kurz pro první ročníky Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií. Odjíždělo se vždy v pondělí kolem šesté hodiny ranní z Univerzity obrany do Nového Řadova, který se nachází nedaleko Třeboně.

Zde byla polovina studentů ubytována dva a půl dne, aby mohla s chutí na kolech vyjít do terénu a kochat se krajinou a rybníky jižních Čech. Druhá polovina odjela do kempu blízko Českého Krumlova, kde na lodkách statečně zdolávala Vltavu. Poté si obě skupiny toto zábavné, a však mnohdy namáhavé zaměstnání vyměnily.

Ne každá četa však měla štěstí, že na tento kurz odjížděla v pěkném počasí. První skupina zdolávala řeku v opravdovém vedru, tak nebylo divu, že se mnozí chtěli překloupit, aby se osvěžili. Bohužel druhý týden byl ve znamení deště a zamračené oblohy. Jak na to pohlíželi

naši vodáci a cyklisté? „Když jsme se na řece *udělali*, byla nám pěkná zima a oblečení nám v autobuse vůbec neschlo. Kolo jsme si užili, jenže i když trochu přšelo, komáři byli kolem chatek pořád. Na konci našeho kurzu konečně vysvitlo slunko, ale řeka stejně nebyla bezpečně splavná.“

Nicméně z výpovědí a fotek zúčastněných jasně vypovídá, že si studenti letní „výlet do přírody“ vsutku užili a někteří by si jej rádi znovu zopakovali. Ať by bylo počasí jakékoli.

Text a foto: pprap. Jiřina Polcrová

Studenti Univerzity obrany „tráví“ prázdniny ve Vyškově

Jako každoročně bylo i první srpnové pondělí letošního roku v areálu vyškovských kasáren rušno. Ze všech koutů naší vlasti se sem sjelo 370 budoucích studentů a studentek Univerzity obrany, aby v průběhu dvouměsíční základní vojenské přípravy získali prvotní dovednosti patřící k vojenskému „řemeslu“. Bylo vidět, že jsou plní očekávání a těšení se na nové zkušenosti, a přátele mísící se s obavami, zda a jak nároky prvního kontaktu s armádou zvládnou.

Typickým znamením prvních dvou dnů byla řada pestře oblečených mladých lidí čekajících před výstrojním střediskem a poté si odnášejících tašky a krabice s vojenskou výstrojí, která od středy 4. srpna 2010 vytlačila vše civilní. Po vnější stránce tak bylo zřejmé, že začal pozvolný a dlouhý přerod, jehož konečným výsledkem má být nový vojenský profesionál.

Základní vojenská příprava probíhá formou nepřetržitého výcviku od pondělí do čtvrtka. Pod vedením instruktorů se nováčci nejprve učí vojenskému vystupování, věnují

Ilustrační foto

se pořadové přípravě a základním řádům, aby se k tomu zanedlouho připojily především střelecká a polní příprava. Vše je postupováno prací na zvyšování fyzické připravenosti, která – jak ukázaly vstupní prověrky – je u jednotlivců na velice rozdílné úrovni. Někteří již poznávají, že se v těchto týdnech nejen budou hodně potit, ale že to bude i pořádně bolet. Jak lakonicky poznamenala nejmenovaná frekventantka po nepříliš dobrém výkonu v dvanáctiminutovém běhu: „Za blbost se platí. Pořád jsem se chystala, že zítra začnu, a dva měsíce jsem se jen válela. Teď už to není o tom, že bych měla, ale že musím.“

Studenti a studentky po druhém ročníku Univerzity obrany, kterým začaly aplikační kurzy, už tyto zkušenosti mají za sebou, ale i oni (podobně jako jejich kolegyně a kolegyně po prvním ročníku, jejichž aplikační kurzy probíhají od pondělí 9. srpna 2010) se mají v čem zdokonalovat. Po úvodních dvou týdnech, které byly více teoretické, následoval týdenní pobyt ve srubovém táboře a intenzivní výcvik v terénu, který bude pokračovat až téměř do konce září, kdy to, co se naučí, bude prověřeno při závěrečných zkouškách.

Text: kpt. Mgr. Jan Pacner

Kurz velitelů družstev ve Vyškově

Od 9. srpna 2010 probíhá v kasárnách Vyškov a ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina Kurz velitelů družstev pro první ročníky Fakulty vojenských technologií, Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany. Studenty zde čeká téměř dvouměsíční výcvik, který bude zaměřen nejen na prohlubování dříve získaných znalostí z kurzu základní přípravy, ale i na zvyšování tělesné zdatnosti.

Výuka probíhá nejen na učebnách, kde studenti získávají teoretické znalosti, ale i v terénu, kde si vše prakticky zkusí. Mezi takovéto předměty patří střelecká příprava, v níž si jednotlivci vyzkouší střelbu z útočné pušky (samopalu) vz. 58. Dále se jedná o taktickou přípravu či topografickou přípravu, která se bude procvičovat i v noci a nácvič ochrany před zbraněmi hromadného ničení. Samozřejmě nechybí tělesná příprava, ve které účastníci tohoto kurzu zdolávají překážkovou dráhu NATO, procvičují boj zblízka a zrychlené přesuny.

Za spíše teoretické předměty můžeme považovat psychologii, vojenské dějiny, zdravotnickou přípravu, logistiku, vedení lidí, technickou přípravu, pedagogiku a komunikační a informační technologie. Součástí kurzu je absolvování týdenního nepřetržitého výcviku ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina.

Aby studenti získali kód 02, neboli úspěšně tento výcvik absolvovali, čekají je na konci kurzu závěrečné zkoušky.

„Myslím si, že pro budoucí kariéru je to určitě velice důležitý kurz, neboť se zde mů-

žeme seznámit s prací velitelů jednotek. Jsem rád, že to není forma nepřetržitého vojenského výcviku, jako byl kurz základní přípravy. A dovoluji si jednu radu: Nepodceňujte tělesnou přípravu! Osobně se těším na srubák, vyzkouším si zde plno věcí v praxi“, říká jeden z budoucích studentů druhého ročníku podpraporčík Pavel Olšar.

Text a foto: pprap. Jiřina Polcrová

Slovinsko-české cvičení ALPE 2010

Ve dnech 14. až 20. června 2010 se sedmadvacet příslušníků Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany zúčastnilo mezinárodního slovinsko-českého cvičení s názvem ALPE 2010. Na cvičení ve Slovinsku působili studenti 2. ročníku vojenského studia, zejména studijních modulů Velitel mechanizovaných a tankových jednotek a Velitel průzkumných jednotek. V sestavě skupiny byly i dvě ženy.

Centrem cvičení ALPE 2010 byla Bohinjska Bela, která kromě jiného poskytuje i základnu pro praktickou přípravu důstojníků slovinské armády z Důstojnické školy v Mariboru. Ve výcvikovém středisku Bohinjska Bela je dislokována i Horská škola slovinské armády, jejíž příslušníci a instruktoři se ve značné míře podíleli na zabezpečení programu cvičení ALPE 2010.

Cílem cvičení ALPE 2010 bylo prověření schopností českých a slovinských studentů plnit taktické úkoly v náročných terénních a povětrnostních podmínkách s komunikací v anglickém jazyce a verifikace teoretických ustanovení taktických činností realizovaných v soudobých operacích v praxi.

První „aktivní“ den programu byl věnován praktické přípravě českých studentů (i účastníků cvičení z řad pedagogického sboru FEM), zejména v oblasti vojenského lezení a ovládání vybraných typů slovinských ručních zbraní. Ve skalnatém terénu Iglica jsme strávili dopoledne na skalách a v odpoledních hodinách byli naši studenti slovinskými studenty ve funkci instruktorů seznámeni s činností moderní slovinské automatické zbraně FN FS2000, včetně střelby z této zbraně ostrým střelivem jednotlivými ranami i dávkami z různých střeleckých poloh.

Další dva dny bylo plánováno soupeřské taktické cvičení v podhůří slovinských Alp. Byly vytvořeny dva smíšené slovinsko-české týmy, a to obránci a útočníci. Již večer před tímto dvoudenním cvičením bylo provedeno uvedení všech cvičících do celkové taktické situace s následným plánováním úkolu po jednotlivých týmech. V obou týmech vždy velel slovinský student, čeští studenti plnili úkoly z funkcí zástupců velitelů jednotek a velitelů sekcí. Tým obránců vystoupal do stanoveného prostoru o poměrně velké rozloze, který obnášel několik horských vrcholů, provedl rekognoskaci tohoto prostoru, zaujal základnu a pozorovací stanoviště na směrech předpokládaného přístupu útočníků. Útočníci zaujali základnu několik kilometrů od obránců v podhůří a prováděli průzkum prostoru předpokládaného rozmístění nepřítelů (obránců) s úkolem zaútočit na tento prostor v ranních hodinách následujícího dne a prostor ovládnout.

První fáze dvoustranného cvičení byly naplněny, v důsledku nepříznivého počasí (dešť a mlha) však řídící slovinská skupina finální fázi cvičení – útok na pozice obránců – odvolala pro reálně existující nebezpečí ztráty orientace cvičících, případně způsobení úrazu pádem do příkrě zaříznutých údolí. Zklamání a neuspokojení studenti sestoupali v ranních hodinách druhého dne do údolí bez toho, aniž by si „zabojovali“. I samotný pobyt v zaujatých prostorech a přežití ve ztížených terénních a povětrnostních podmínkách však byl přínosný a prověřil i psychické vlastnosti studentů.

Během následujících dvou dnů byl proveden výstup a následný sestup do vyšších poloh slovinských Alp se zátěží. Přesto, že jsme věděli, že noc strávíme na horské chatě, každý měl v batohu minimálně kompletní náhradní výstroj, výstrojní součástky proti dešti (gore-oblečení, poncho apod.), stravu a pití (které tvořilo u někoho poměrně značnou část zátěže). Před zahájením výstupu jsme byli slovinskými

kolegy povinně vybaveni částí horolezecké výstroje pro některé úseky terénu. Čtyři naši studenti dokonce vystupovali do hor s tím, že budou chtít přespat mimo horskou chatu; měli tedy v zavazadlech i výstroj na přežití v terénu. Zhruba 7 hodin výstupu náročným horským terénem dokonale prověřilo fyzické i psychické kvality všech účastníků. Navíc i proto, že slunečné zahájení výstupu bylo posléze vystřídáno několika dešťovými přeháňkami. Pot s vodou shůry byl průvodním jevem usilovného pochodu. Noc na horské chatě byla zaslouženým odpočinkem.

Po snídani následoval zhruba dvouhodinový sestup do údolí. V porovnání s předchozím výstupem se logicky z hlediska času i reliéfu terénu jednalo o jednodušší úkol a ti, kteří chodí po kopečcích, vědí, že i sestup má svá kouzla v podobě namáhání jiných svalových partií a dokáže být zrádný v podobě pohybových problémů po jeho absolvování.

Poslední den cvičení byl zážitkový. V dopoledních hodinách jsme navštívili muzeum 1. světové války v Kobaridu. Po obědě jsme na raftech sjeli poměrně velký úsek jedné ze slovinských horských řek. Aby bylo vody dosti, při raftování nám zapršelo.

Cvičení ALPE 2010 naplnilo organizátory stanovené cíle. Kromě odborných cílů byly navázány i neformální vztahy mezi slovinskými a českými účastníky cvičení. Bezesporu se jedná o velmi vhodný doplněk komplexní přípravy našich studentů pro výkon praxe po absolvování Univerzity obrany. Katedra vojenského managementu a taktiky se bude i v nadcházejících letech ucházet o možnost realizace recipročních cvičení BŘEZINA – ALPE. Se zástupci Důstojnické školy v Mariboru byly předběžně dohodnuty termíny těchto cvičení na rok 2011.

Text a foto:
plk. doc. Ing. Zdeněk Flasar, CSc.

Proč jsme nejlepší?

Regionální síťová akademie při Univerzitě obrany byla vedením mezinárodního programu CNA (Cisco Networking Academy) vyhodnocena ve školním roce 2009/2010 jako nejlepší v České republice. Čím si to zasloužila?

Všude kolem nás zuří ekonomická krize, jejímž průvodním jevem je růst nezaměstnanosti, a vyhlídky na zlepšení jsou prozatím velmi nejisté. Přitom si ale na <http://www.grafton.cz/nabidka-prace.html> stačí zadat klíčová slova Brno a CCNA (Cisco Certified Network Associate) a získáte platové nabídky v rozpětí 28–38 000 Kč/měsíc. Pokud zvolíte klíčová slova Brno a CCNP (Cisco Certified Network Professional), posunete se do rozmezí 40–60 000 Kč/měsíc. A CCNA a CCNP jsou právě ty stupně, na které jsou v rámci našeho projektu školeni studenti. Kdepak nezaměstnanost při jejich kvalifikaci!

Za devět let existence naší „regionálky“ jsme v rámci projektu síťové akademie vyškolili 56 instruktorů z řad učitelů a všichni dohromady pak 2 256 studentů. To už není zanedbatelná pomoc národnímu hospodářství.

Jako regionální centrum (RCNA – Regional Cisco Networking Academy) v rámci programu CNA v současnosti metodicky spolupracujeme s 20 lokálními akademii (LCNA – Local Cisco Networking Academy), uvedenými v tabulce. Letos jsme ve spolupráci s příslušnými řediteli škol do

Škola	Místo	Rok založení	Počet studentů	Počet instruktorů
VUT Brno, Fakulta informačních technologií	Brno	2005	298	7
Gymnázium Globe	Brno	2001	78	2
ISŠ-COP Brno	Brno	2008	145	4
Lokální akademie při SPŠE Brno	Brno	2001	106	2
Masarykova univerzita	Brno	2010	0	3
Mendelova univerzita v Brně	Brno	2007	12	3
OA Znojmo	Znojmo	2010	2	2
Obchodní akademie Uherské Hradiště	Uh. Hradiště	2010	50	2
Střední škola informatiky a spojů	Brno	2001	155	5
SOŠE Veselí nad Moravou	Veselí n. Mor.	2010	1	1
SPŠ Přerov	Přerov	2009	3	2
SŠ informatiky, elektrotechniky a řemesel	Rožnov	2010	2	1
SŠIT	Brno	2007	90	2
Střední průmyslová škola Třebíč	Třebíč	2001	123	3
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně	Zlín	2007	335	3
Velitelství výcviku – Vojenská akademie	Vyškov	2009	31	1
Univerzita obrany	Brno	2001	134	2
VUT, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií	Brno	2007	316	6
VOŠ a SPŠ Šumperk	Šumperk	2005	361	3
VOŠ a SŠ Boskovice	Boskovice	2009	26	2
Celkem			2268	56

programu zapojili střední školy ze Znojma, Uherského Hradiště, Veselí nad Moravou a Rožnova pod Radhoštěm, z vysokých škol pak Masarykovu univerzitu. O další rozšiřování již neusilujeme, spíše se chceme zaměřit na zvyšování odborné kvality instruktorů. Během zmíněných devíti let prošel program CNA značným vývojem jak po stránce obsahové náplně, tak i metodické. Chceme proto zintenzivnit spolupráci s našimi instruktory v LCNA, v příštím roce pro ně například chceme uspořádat celodenní odborný seminář v Brně a tři webináře zajištěné internetovou službou WebEx.

Text a foto: doc. Ing. Jaroslav Dočkal, CSC.

Diplom nejlepší RCNA ve školním roce 2009/2010

Počty studentů a instruktorů v rámci LCNA začleněných pod RCNA UO. Názvy škol jsou převzaty ze systému pro správu programu CNA; začínající LCNA mají samozřejmě nižší počty instruktorů i studentů, případně žádné.

Vývoj nových elektronických součástek na Fakultě vojenských technologií

Na Katedře elektrotechniky Fakulty vojenských technologií UO jsou ve spolupráci se zahraničními pracovišti vyvíjeny principiálně nové elektronické součástky. Potenciálně je bude možné využívat v senzorce, telekomunikační technice, v lékařské elektronice a v dalších aktuálních oblastech zpracování analogových signálů.

Vývojové trendy součástek pro elektroniku: miniaturizace, nízká napájecí napětí, nízká spotřeba

Elektronické součástky pro soudobé aplikace se oproti jejich předchůdcům před posledním desetiletím liší v řadě atributů. Zjednodušeně řečeno, jejich geometrické rozměry se zmenšují a současně se snižují potřebná napájecí napětí i výkonová spotřeba. Tyto trendy jsou logickým důsledkem toho, co si žádá praxe. Pryč jsou doby tranzistorových přijímačů, které se „nevešly do ruky“, kde polovinu přístroje zabírala řada objemných baterií. Dnešní přístroje, určené pro masové využívání, ať už se jedná o mobilní telefony, fotoaparáty, GPS navigace, walkmany či notebooky, obsahují složité elektronické obvody s vysokou hustotou integrace. Uživatel od takového přístroje očekává, kromě malých rozměrů a nízké hmotnosti, že bude napájen pokud možno miniaturní baterií s co nejdelší výdrží. Tyto požadavky si kladou bez rozdílu nejrůznější uživatelé elektronických zařízení, ať už je to podnikatelka, pro niž je důležité, zda se její mininotebook vejde do kabelky, nebo například voják v terénu, který si vše „nosí s sebou“. I laikovi však musí být jasné, že tyto požadavky jsou technicky vzato poněkud protichůdné a že pro návrháře takovýchto zařízení zřejmě představují tvrdý oříšek. Aby to bylo ještě složitější, do hry vstupují další požadavky. Je to potřeba extrémní přesnosti elektronických obvodů, zejména v souvislosti s analogovým předzpracováním signálů z různých senzorů před jejich vstupem do systémů číslicového zpracování, a zároveň růst požadavků na rychlost obvodů, což jsou požadavky typické například pro telekomunikace a výpočetní techniku (v soudobých osobních počítačích je více analogových součástek, které musí „držet krok“ s jejich rychlými „digitálními bratry“, než by byl běžný informatik ochoten připustit). Přesnost a rychlost jsou však typickými představiteli dalšího rozporu, který vzniká, pokud mají být zabezpečeny současně, a který se tudíž v nejrůznějších technických disciplínách od nepaměti řeší vhodnými kompromisy. Na scénu nastupují aplikace s naprosto extrémními požadavky na elektroniku: Uvedme příklad senzoru, nalepeného na lopatce turbíny, který by měl obsahovat podpůrnou elektroniku pro zpracování snímaného signálu a jeho bezdrátový přenos k vzdálenému počítači. Pomíne-li mechanické vlivy a zaměříme-li se na vlastní elektronický čip, pak kromě potřebné

miniaturizace je třeba zabezpečit napájení celého zařízení. Řešením může být například miniaturní převodník mechanické energie na energii elektrickou. Získané elektrické napětí a rovněž výkon budou poměrně malé, takže elektronika musí být schopna pracovat při extrémně nízkých napájecích napětích a její výkonová spotřeba musí být rovněž velmi nízká. Jiným příkladem může být problém velkého počtu elektronických systémů v helikoptéře na malém prostoru, kde zabírá místo kabeláž pro jejich napájení. K napájení přístroje se pak může použít minigenerátor, který funguje na principu převodu mechanické energie chvění kabiny na elektrickou. Příkladem z oblasti soudobé lékařské elektroniky jsou tzv. inteligentní pilulky, které po spolknutí pacientem procházejí trávicím traktem a provádějí požadovanou diagnostiku s využitím zabudované minikamery a zdroje světla, mikropočítače a dalších obvodů, včetně těch, které se postarají o přenos dat. Požadavky na baterii a její „výdrž“, jakož i na elektroniku, která musí za těchto podmínek spolehlivě pracovat, jsou zde extrémní.

Nové součástky pro elektroniku

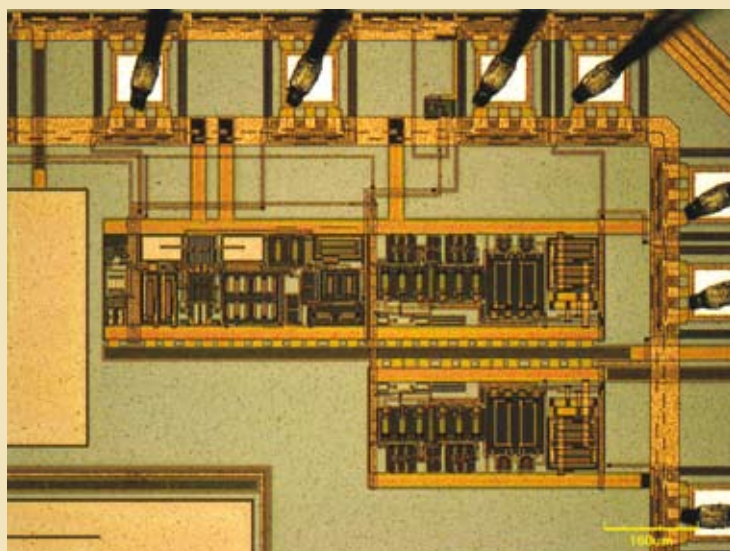
Požadavek na radikální snižování napájecích napětí pro soudobé elektronické systémy současně znamená, že signály uvnitř obvodu, které jsou ve formě elektrických napětí, musí mít nižší mezní hodnoty, než tomu bývalo u starších zařízení. Tím by však docházelo k zhoršování parametrů těchto systémů, což je dáno principem fungování dnes používaných aktivních součástek. Moderní řešení tohoto problému spočívá v náhradě těchto součástek jinými, které by pracovaly se signály typu proud, nikoliv napětí. Dnes existují návrhy součástek, které však této myšlenky využívají jen částečně. Příkladem je součástka označovaná zkratkou CDBA (Current Differencing Buffered Amplifier), vyvinutá v roce 1999 profesorem Acarem z Yeditepe University Istanbul, jejíž vstupní signály jsou proudy, ale výstup je napěťový. V posledním desetiletí jsme svědky intenzivních badatelských aktivit s cílem hledání dalších principiálně nových aktivních prvků, které by umožňovaly konstruovat soudobá elektronická zařízení efektivněji než dosud.

Výzkum na FVT UO v Brně

Výše uvedenou problematikou se dlouhodobě zabývá skupina Teorie obvodů (TERO) Katedry elektrotechniky Fakulty vojenských technologií Univerzi-

ty obrany v Brně. Podařilo se vyvinout novou součástku s označením CDTA (Current Differencing Transconductance Amplifier), jejíž vstupy i výstupy jsou proudové (prof. Bielek, 2003). Dnes je CDTA již celosvětově respektovaný obvodový princip, o němž byly napsány stovky článků v prestižních časopisech a sbornících mezinárodních konferencí a jemuž je předpovídána slibná budoucnost. Tři roky trvající výzkumné práce, do nichž byli zapojeni pracovníci pěti institucí (UO Brno, Yeditepe University Istanbul, Netaji Subhas Institute of Technology New Delhi, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Bangkok, VUT Brno), byly korunovány dalším mezinárodním úspěchem. Byla ukončena přípravná etapa pro návrh vůbec prvního čipu CDTA v technologii CMOS. Vlastní návrh proběhl na Ústavu mikroelektroniky Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně (Ing. Roman Prokop) a poté byly podklady pro výrobu odeslány do společnosti IMEC v belgickém Leuvenu, kde bylo v rámci programu EURO PRACTICE vyrobeno asi 100 kusů pro testování. Následoval vývoj různých aplikací čipu, jejich konstrukce a experimentální ověřování. Tyto práce, na nichž se vydatnou měrou podílí doktorand por. Ing. Josef Bajer, dosud probíhají. Vedlejšími produkty těchto činností je několik publikací v impaktovaných časopisech a více než stovka ohlasů na Web of Science. Důležitější je však vývoj dalších slibných obvodových principů, kterým se skupina TERO v současnosti zabývá. Jeden z nich jsme popsali v článku, který letos vychází v časopise s nejvyšším impact faktorem v oboru teorie obvodů, International Journal of Circuit Theory and Applications. Cesta k mikroelektronické realizaci bude obtížná. Příklad CDTA však ukazuje, že může být zakončena úspěchem, pokud se spojí na mezinárodní úrovni výzkumné kapacity a finanční možnosti více pracovišť.

**Text: prof. Ing. Dalibor Bielek, CSc.
Foto: kpt. Ing. David Kusmič, Ph.D.**

Snímek čipu pořízen laserovým konfokálním mikroskopem OLYMPUS LEXT OLS 3000.

Účastníci kolektivních smluv bilancovali

Ve dnech 15. a 16. července 2010 se ve Výcvikovém a školicím zařízení Kníničky na Brněnské přehradě konalo pravidelné vyhodnocení uzavřených kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance Univerzity obrany.

Zaměstnavatel reprezentovaný rektorem Univerzity obrany a gestory jednotlivých zájmových oblastí a odborová organizace v čele s předsedkyní Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany (ZO ČMOSA na UO) provedli vzájemnou bilanci plnění závazků převzatých účastníky kolektivního vyjednávání ve dvou kolektivních smlouvách („resortní“ a „útvárové“), a to za první pololetí letošního roku. Tohoto vyhodnocení se zúčastnilo také několik pozvaných hostů – členů ZO ČMOSA na Univerzitě obrany.

Z obsahu vlastního jednání vyplynulo, že zaměstnavatel i odborová organizace v předmětném období své povinnosti, vyplývající z pracovněprávních předpisů a z již zmíněných kolektivních smluv plnily a veškeré záležitosti mezi smluvními partnery byly vyřešeny dohodou. Nicméně v průběhu vyhodnocování

zaznělo z obou stran několik námětů na další zkvalitnění spolupráce mezi zaměstnavatelem a odborovou organizací.

Na závěr vlastního jednání pak bylo ze strany odborové organizace konstatováno, že na podzim tohoto roku by bylo vhodné aktualizovat znění kolektivní smlouvy uzavřené

mezi Univerzitou obrany a ZO ČMOSA na UO a že by měl zaměstnavatel začít připravovat opatření na zmírnění negativních dopadů v souvislosti s očekávaným snížením počtů občanských zaměstnanců v resortu obrany.

Text a foto: Miloslav Havlín

Klub důchodců-občanských zaměstnanců na UO

Klub důchodců - bývalých občanských zaměstnanců vznikl v průběhu roku 1970 z iniciativy seniorů na tehdejší Vojenské akademie. K zakladatelům patřila Anna Otevřelová, jejíž nezměrné úsilí a zkušenosti přispěly k vytvoření tohoto klubu, který sdružoval občanské pracovníky po odchodu do důchodu.

Jeho činnost byla podporována Závodním výborem odborové organizace a velení Vojenské akademie umožnilo zázemí ve svých prostorách pro pořádání schůzí a besed. V sedmdesátých letech byl náš klub ojedinělou výjimkou.

V jeho vedení se vystřídala celá řada seniorů, nyní je jeho předsedou Antonín Klouda. Činnost klubu po celá léta vykazuje velmi dobrou úroveň. V současné době má 170 seniorů.

Klub pracuje na základě ročního plánu a řídí ho deset členů výboru, který se schází jednou měsíčně. Členské besedy, jichž se účastní většina členů, se konají desetkrát ročně. Dvakrát za rok mívají slavnostní charakter, kde obvykle nechybí vojenský soubor písní a tanců Jánošík, nebo skupina Brněnští gajdoši a jsou na nich předávány dárkové balíčky s přáním jubilantům.

Náplň členských besed zajišťuje výbor klubu důchodců s dostatečným předstihem, takže předávání informací a kulturně osvětová činnost je na vysoké úrovni a přednášky na besedách jsou členy hodnoceny kladně. Během trvání klubu důchodců jsou zakupovány vstupenky na divadelní představení a organizovány návštěvy různých výstav. Každoročně klub organizuje

šest zájezdů, které se setkávají s velkým úspěchem u našich členů. V uplynulém období jsme se věnovali také péči o naše dlouhodobě nemocné, a při návštěvách jsme jim předávali pozornost ve formě potravinového balíčku.

Dnes činnost klubu po stránce finanční podporuje jednak Krajské vojenské velitelství v Brně a Závodní výbor ČMOSA na Univerzitě obrany, kterému jsou předávány vybrané členské příspěvky.

Klub důchodců má dlouholetou tradici, je seniory velmi oblíben, a proto je naším přáním, aby i v budoucnu svou činností obohacoval občanské zaměstnance, kteří odcházejí do starobního důchodu.

Text: Antonín Klouda

Univerzita obrany pomáhá dětem v Afghánistánu

Pomozte dětem v provincii Lógar v Afghánistánu! Tak zněla výzva děkana Fakulty ekonomiky a managementu a Odborové organizace ČMOSA na Univerzitě obrany, která proběhla v červnu letošního roku. Jejím cílem bylo podpořit misi Provinčního rekonstrukčního týmu Armády České republiky v Lógaru sbírkou školních pomůcek pro afghánské děti.

Díky štědrosti zaměstnanců i studentů Univerzity obrany tak k afgánským školákům putovaly dary v hodnotě patnácti tisíc korun. Sbíрку předal děkan Fakulty ekonomiky a managementu plukovník Ing. Vladan Holcner Ph.D., v pondělí 28. června 2010 kapitanovi Mgr. Jaroslavu Knichalovi, který doprovází 6. kontingent Provinčního rekonstrukčního týmu Armády České republiky v Afghánistánu.

Podobná sbírka proběhla na Univerzitě obrany už na přelomu minulého a letošního roku. Na jejím kontě se tak v lednu sešla řada školních potřeb jako pastelky, barvy, sešity, pouzdra, dále pak míče, osušky, příkrývky a hygienické potřeby. Prostřednictvím 5. kontingentu Provinčního rekonstrukčního týmu AČR byly předány dětem ze střední školy v

distriktu (ekvivalent našeho okresu) Mohamad Agha.

Význam sbírky ocenil také náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Ing. Vlastimil Pícek, který ve svém děkovném dopisu mimo jiné napsal: „Jelikož jezdím vojáky v Lógaru navštěvovat pravidelně, vím, jaké jsou reálné životní podmínky zdejších oby-

vatel. Proto také vím, že to, co se může zdát v podmínkách České republiky jako maličký dar, je v podmínkách desítky let konfliktů zmíněného Afghánistánu vnímáno jako obrovská pomoc.“

**Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: 5. PRT AČR Lógar**

Den pozemního vojska Bahna 2010

V sobotu 19. června 2010 proběhl v areálu Vojenského výcvikového prostoru Brdy již 21. ročník akce pod názvem „Den pozemního vojska Bahna 2010“.

Cílem této velkolepé podívané, kterou každoročně navštíví několik desítek tisíc zájemců, je zejména demonstrace profesní připravenosti příslušníků Armády ČR, složek integrovaného záchranného systému a dovedností klubů vojenské historie.

K vidění byly dynamické ukázky, při kterých čeští vojáci simulovali zničení logistické základny teroristů za podpory dělostřelectva a letectva. Nechyběla ani ukázka činnosti Vojenské policie či příslušníků chemického vojska. Nadšenci historie mohli zhlédnout ukázkou z bitvy v roce 1945 při osvobození západních Čech a květno-

vého povstání v Praze. Své technické možnosti zde prezentovali taktéž příslušníci zahraničních armád, a to Spojených států amerických, Velké Británie, Rakouska a Polska.

Na této znamenité přehlídce nechyběla samozřejmě ani Univerzita obrany, která zde po boku s Vojenskou střední školou a Vyšší odbornou školou MO nabízela možnosti stu-

dia na vojenských školách. Zájemci tak měli příležitost dozvědět se o nabídkách jednotlivých fakult či další údaje potřebné k přihlášení se ke studiu na některý z nabízených oborů. Dotazy byly směřovány převážně na výhody studia na vojenské škole, dále pak podmínky přijímacího řízení a testy fyzické zdatnosti. Častým dotazem, vzhledem k současným škrtům v armádě, byly i možnosti uplatnění se a udržení si práce u armády po skončení studia.

Přímo z úst našich studentů třetího ročníku, a to konkrétně praporčíků Tomáše Herky a Jana Ulmana, kteří zde Univerzitu reprezentovali, mohli budoucí uchazeči slyšet poznatky a zkušenosti spojené se studiem, ale taktéž měli jedinečnou příležitost vyslechnout si od svých předchůdců příhody ze „zákulisí“ studia. Uchazeči tak dostali rady přímo „z první ruky“ a měli tak lepší představu o životě na naší jediné vysoké vojenské škole.

**Text a foto:
kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D**

Beachvolejbalový pokus o rekord vyšel

O vytvoření českého rekordu se ve čtvrtek 22. července 2010 snažilo osm studentů Univerzity obrany. Jejich úkolem bylo vydržet hrát plážový volejbal čtyřadvacet hodin. Střídavě v hodinových intervalech hráli proti sobě čtyři muži a čtyři ženy. Pokus o vytvoření nového českého rekordu v disciplíně „24 hodin hry beach volejbalu bez přestávky“ vyšel a rekord bude zapsán do České knihy rekordů.

Rozhodčí pelhřimovské agentury Dobry den dohlíželi nad průběhem tohoto rekordního pokusu. „Byli jsme překvapeni, s jakým obrovským nasazením studenti hráli,“ uvedl hlavní rozhodčí Miroslav Jonáš a dodal: „V novém vydání České knihy rekordů bude tento rekord zcela jistě zveřejněn.“

„Celou dobu jsme hráli naplno. Bylo to fyzicky náročné,“ řekl po čtyřadvaceti hodinách

nadporučík Josef Časar, který hrál ve dvojici s kapitánem Janem Sobotkou. Ten prozradil, že měl čtyřikrát docela velkou krizi, kterou musel překonávat.

„Jde o vynikající hráče volejbalu a zdatné sportovce, kteří reprezentují Univerzitu obrany na různých sportovních soutěžích a armádních mistrovstvích,“ zhodnotil výkonnost

hráčů ředitel Centra tělesné výchovy a sportu UO podplukovník Petr Hanák. Studenti podle něj také prokázali dobrou fyzickou kondici, která neodmyslitelně patří k výkonu povolání vojenského profesionála.

Text a foto: Pavel Pazdera

„Zelení baroni“ na dračích lodích

Pětistovka závodníků, ozvěna bubnů a barevné lodě s dračí hlavou na přídi, které se poprvé objevily před dvěma tisíci lety v Číně. To vše bylo k vidění (a slyšení) na Brněnské přehradě v sobotu 19. června, která letos hostila čtvrtý ročník závodu Divize východ dračích lodí Grand Prix.

V areálu Lodních sportů soutěžily amatérské týmy i univerzitní družstva. Univerzitu obrany reprezentovala dvaadvacetičlenná po-

sádka studentů v čele s praporečnicí Veronikou Huškovou, která je členkou profesionálního brněnského týmu dračích lodí.

Soutěžní tým nesoucí název Zelení baroni závodil na dvousetmetrové a kilometrové trati se čtyřmi dalšími posádkami. Princip spočíval ve třech rozjíždkách, z nichž se sečetly jednotlivé časy, a ten nejlepší vyhrál. Posádka Zelených baronů si vedla úspěšně. V každé rozjíždce vyhrála vždy více než o polovinu lodí, byla tedy jasným favoritem a poté i vítězem na dvousetmetrové trati. Na kilometrové trati startovaly celkem tři posádky, z nichž Zelení baroni obsadili krásnou stříbrnou příčku.

„Chtěla bych poděkovat celému týmu. Musím říct, že mě velmi překvapily výkony všech. Loď jela nádherně na všech tratích. Sešla se tu

parta skvělých lidí, která šla za jediným cílem, a to zvítězit,“ hodnotila závod kapitánka Zelených baronů praporečnice Veronika Hušková.

Díky brněnskému vítězství pak posádka Zelených baronů odjela 11. až 16. srpna 2010 na Mistrovství Evropy dračích lodí do Amsterdamu, kde si porovnali síly s posádkami dalších jedenácti států.

Naši dragouni se zúčastnili závodů mixů v kategorii do 23 let ve vzdálenostech 200 m, 500 m a 2000 m. Ve všech těchto regatách získala posádka úctyhodné 4. místo. V Kategorii OPEN, kde se jelo také na vzdálenosti 200 m, 500 m a 2000 m, si studenti Univerzity obrany vedli podstatně lépe. „Chvilí jsme se hledali, ale předešlé mixy nám pomohli sjednotit tempo a zlepšit taktiku. Nakonec i fyzická výdrž posádky, která po ujetých mixech zbyla, nám pomohla dosáhnout až na stříbrnou medaili!“ raduje se jediná účastnice z řad civilních studentů Bc. Marie Broklová.

Praporečnice Veronika Hušková dodává: „Chci poděkovat celému dragounskému týmu Univerzity obrany za jejich snahu, výbornou reprezentaci a dosažení skvělých výsledků. Neobešlo by se to ovšem bez podpory Univerzity obrany a sponzorů pivovarů Litovel a Starobrno i výrobce sportovní výživy Smartlabs. Doufám, že příští rok dovezeme zlato!“

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Gabriela Andrášková
Foto: prap. Veronika Hušková

Střelci Univerzity obrany v Holandsku

Čtyřlenné družstvo Univerzity obrany ve složení major Ing. Petr Eisenhammer, podpraporčík Jakub Štěrba, nadpraporčíce Bc. Kateřina Lustigová a Mgr. Radek Nedoma se ve dnech 2. a 3. července 2010 zúčastnilo jubilejního 25. ročníku mezinárodní střelecké soutěže Lt-Kol Schut Trofee 2010. Soutěž se konala na střelnici v holandském universitním městě Nijmegen za účasti 50 družstev z Belgie, Dánska, Itálie, Holandska, Polska, Německa, Švýcarska a USA.

V pátek 2. července se soutěžící seznámili s pistolí GLOCK 17 a puškou Diemaco C8, ze kterých se vedla soutěžní střelba. Odpoledne proběhla soutěž družstev ve střelbě z pistole „Dynamic pistol“, kde se postupně střílelo 4 x 6 ran, a to nejdříve vsedě za 30 sekund na 25 m, pak vstoje za 20 sekund na 20 m, následně v kleče za 15 sekund a poté vleže za 12 sekund na 20 m střídavě do různých terčů. V této soutěži si vedlo družstvo Univerzity obrany výborně; v celkovém hodnocení získalo 2. místo s minimální ztrátou na vítězné družstvo, zato s velkým bodovým náskokem na družstvo, které se umístilo na třetím místě. Soutěž pokračovala disciplínou Clay Target Action Shooting, což byla střelba z pistole na zavěšené asfaltové terče, které někteří z vás znají ze střelby brokovnic. Vyřazovacím způsobem po 25 metrovém sprintu střílela vždy dvě družstva a rychlejší

postupovalo dál. Družstvo Univerzity obrany si opět vedlo skvěle, bohužel prohrálo v souboji o 3. místo a skončilo na krásném čtvrtém místě.

V sobotu 3. července soutěž pokračovala dalšími disciplínami, kterými byla střelba z pistole a střelba z pušky. Střelba z pistole byla sestavena z 3 x 10 ran, a to vždy vstoje na 25 m, nejdříve za 3 minuty, pak po jedné ráně za 3 sekundy s 5sekundovou pauzou a následně za 20 sekund do různých terčů. Střelba z pušky obsahovala 3 položky, a to 3 x 10 ran na specifický terč ve vzdálenosti 100 m, 1 x vleže v čase dvou minut, 1 x vstoje v čase dvou minut a pak 1x vstoje za 30 sekund.

Během závěrečného vyhodnocení všichni přítomní vyslechli celkem čtyřikrát název naší školy – The University of Defence Brno. Ve velké konkurenci získalo družstvo Univerzity obrany v celkovém hodnocení 12. místo. V celkovém pořadí se neztratily ani výsledky jednotlivců. Nadpraporčíce Bc. Kateřina Lustigová se umístila na 1. místě v soutěži žen a Mgr. Radek Nedoma se umístil na 1. místě v kategorii „pistole“ a v celkovém součtu obou zbraní (pistole + puška) se umístil na 3. místě.

Text: Mgr. Radek Nedoma
Foto: mjr. Ing. Petr Eisenhammer,
rtm. Jiří Greiffenegg

Výsadkoví veteráni měřili své síly

Do Brna se ve dnech 21. a 22. července 2010 sjeli výsadkoví veteráni z celé České republiky i ze Slovenska, aby si opět změřili své síly na sportovním poli. Klub výsadkových veteránů Prostějov zde uspořádal již 6. ročník Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska a 2. ročník Memoriálu vynálezce padáku Štefana Baniče ve výsadkovém víceboji. Nad akcí převzala zástitu Univerzita obrany.

Třílenné týmy, jejichž členům musí být dohromady nejméně sto osmdesát let, soutěžily ve čtyřech disciplínách. Výsadkoví veteráni se utkali ve střelbě ze vzduchové pušky na 10 metrů, hodů granátem na cíl, štafetovém plavání na 75 metrů a házení šipek. Jejich zapálení a smysl pro soutěživost byly vidět na každém stanovišti.

Soutěže se zúčastnilo šestnáct družstev a celkovými vítězi se stali Rudolf Zapletal, Bohumil Petruška a Karel Řepka z Klubu výsadkových veteránů Prostějov, přičemž součet věku těchto závodníků činil 217 let. Na druhém místě skončili Jindřich Fencel, Jiří Svoboda a Bohumil Míka z Klubu výsadkových veteránů Plzeň. Třetí příčku obsadili Jindřich Kořenský, Petr Hlavinka a Lubomír Červinka z Klubu výsadkových veteránů Zlín. Nejstarším týmem bylo družstvo z Bratislavy (dohromady měli 231 let) a nejmladším bylo družstvo z Prahy (192 let).

Je obdivuhodné, že hrdost členů klubů k příslušnosti výsadkových jednotek je stále neutuchající. Jejich úcta k červennému baretu je opravdu veliká a smysl pro určitý řád, kázeň, zodpovědnost a povinnost stále v těchto lidech existuje. Kluby vyvíjí sportovní, kulturní a společenské aktivity. Členové

klubů mezi sebou udržují pevná dlouholetá přátelství. Činnost takových klubů a organizací má rozhodně svůj význam a je prospěšná.

Text: Pavel Pazdera,
Foto: kpt. Roman Hanzlík

Po stopách legionářů na Ukrajině 91 let po bitvě

Touto bitvou je myšlena státotvorná bitva u Zborova dne 2. 7. 1917. Základním pilířem naší cesty se opět staly osudy legionáře Jakuba Kyněry, který mnohé boje popsal a své poznámky poskytl jiným autorům, kteří je publikovali. On však zůstal neznámým mezi dalšími desetitisíci muži. U Zborova však nebojoval.

Naší cestou po stopách legií jsme především chtěli uctít památku těchto bojových pionýrů, kteří čestně nasadili vlastní životy, aby vytvořili předpoklad pro nový život ve své vlasti. To málo, co jsme mohli udělat my, spočívalo v pietě a snad v poodhalení někdy i tajemné roušky těchto bojů a jejich dějin v konfrontaci se současností. Expedici jsme naplánovali už s určitou zkušeností z loňského roku, když jsme projeli část Ruska. Tentokrát jsme šli po více než tisíci kilometrové trase od Sokolova přes Charkov, Bachmač, Kyjev, Žitomír, Polonné, Tarnopol a Zborov. Sokolovo prostě nešlo vynechat, stejně tak jako vloni Buzuluk.

Ukrajina se svými 603 000 kilometry čtverečními, je hned po Rusku největším státem v Evropě s padesáti miliony obyvatel, kteří zde platí hřivnou, rovnající se v době naší návštěvy 2,30 Kč. Nakupovali jsme zde přesto velmi levně, někdy jen za třetinové ceny proti našim základním potravinám i jinému zboží. Východ Ukrajiny je orientován jasně prorusky, asi 100 km západně od Kyjeva zase až nacionalisticky proukrajinsky. Ukrajinci až do roku 1991 stále bojovali o svou samostatnost a na západě někte-

ří uctívají u nás nechvalně proslulého S. Banderu a jeho ukrajinskou povstaleckou armádu.

Vlak, s tentokrát třemi protagonisty expedice, odjel 5. srpna 2009 s cílem Charkov (Sokolovo). Lůžkový vagon jel přímo do tohoto druhého největšího ukrajinského města. Najít nocleh nebylo vůbec těžké, a tak po pár hodinách spánku vyrážíme opět vlakem směr Sokolovo. Asi po dvaceti kilometrech jízdy a po několika pěších pokusech zkrátit si cestu do této pro nás legendární vesnice, jsme konečně na místě.

Sokolovo

Autostopem od vlakové zastávky jsme byli po sedmi minutách na náměstíčku v Sokolově. Na jedné straně stojí muzeum se sálem expozitů dokladujících náš boj, na druhé obchod s potravinami a park s pietním místem našich i sovětských vojáků. Obec vyhlíží vcelku ospale, pietní místo není udržováno a ani muzeum nás neuspokojilo, protože není otevřeno. Pak jsme našli místo bývalého a ve válce zničeného kostela, před nímž v hrdinném boji dne 8. 3. 1943 padl i velitel předsunuté obrany Otakar Jaroš, později vyznamenán titulem Hrdina SSSR.

V povědomí místních obyvatel je jen málo vzpomínek na tuto dobu. Když jsme zapálili svíčku u železného kříže s naší vlajkou na jeho ramenech, domorodci zvědavě pokukovali. Pro nás tři Jana, Radima a Víta to však byl svátek, jímž jsme vzdali hold našim statečným vojákům. Vzpomenuli jsme i dodnes v Brně žijící snajperku Marii Lastoveckou, která zde zažila bojový křest.

Nepochybně je i v našem zájmu, aby toto důležité pamětní místo, zejména pro tradice naší armády opět ožilo! Zůstává zde totiž dluh naší současnosti vůči všem statečným, kteří zde bojovali.

Charkov

Následující den byla neděle a bylo to ve městě vidět. Vládla zde pohoda, lidé korzovali a užívali si zejména slunce a levné zmrzliny. Přesto byla výborná. Charkov byl do 18. století pevnostním městem, následně pak průmyslovým centrem jihovýchodní Ukrajiny. Dnes má 1,5 milionu obyvatel, metro a nádherné prospekty. Za druhé světové války bylo ze sedmdesáti procent zničeno fašistickými vojsky. Na Poltavské cestě, po které jsme šli do centra města, jsme našli i pomník obětem Černobylu či Hasičům, ale i jiné. Nás zde zajímaly kostely, do kterých chodili naši legionáři na mše. Podle starých fotografií se nám podařilo identifikovat dva z nich. První byl Nikolajevský. Druhý, Sv. Dimitrije byl právě na křižovatce ulic Puškinové a Sovětské bourán, protože musel ustoupit stavbě magistrály. V městském muzeu jsme stopy po našich legionářích nenašli, jistě pro ně důležitějšími skutečnostmi bylo vyhlášení samostatné Ukrajiny, kterému jsou věnovány doslova „metry“ expozic. Vždyť naši zde dlouho nepobyli, většinou jen projížděli na východ nebo se léčili v nemocnici. Tři zde i zemřeli. Již dne 15. 9. 1915 Josef Hýbel. Bylo mu 36 let.

Poté jsme metrem přešli na šesté největší náměstí světa ve tvaru protáhlé kapky dlouhé 700 metrů. Sousedilo s nádherným parkem, ve kterém dominovalo sousoší Tarase Ševčenka. Je to muž, který spolu s B. Chmelnickým patří bezesporu na čelní místo dějin osobností Ukrajiny.

Den utekl rychle a my jsme se nočním rychlíkem, ač neradi, museli přesunout dále.

Pokračování příště

Text a foto: Jan Kux

Co nabízí výstaviště v září a říjnu

Stroje, technologie, foto a sport

Do hesel v titulku lze shrnout dění na brněnském výstavišti. Ve společném termínu 13. 17. 9. 2010 se uskuteční souběžně s 52. mezinárodním strojírenským veletrhem a 7. mezinárodním veletrhem svařovací techniky a tvářecích strojů IMT ještě další tři specializované technologické veletrhy: 13. mezinárodní slévárenský veletrh FOND-EX, 20. mezinárodní veletrh svařovací techniky WELDING, 3. mezinárodní veletrh technologií pro povrchové úpravy PROFINTECH a 10. mezinárodní veletrh prostředků osobní ochrany, bezpečnosti práce a pracovního prostředí INTERPROTEC. Přehledka bude reprezentativní. Brněnské Vysoké učení technické představí Elektromobil Superbel, prototyp experimentálního letounu VUT 001 Marabu sloužícího pro testování vybavení bezpilotních letounů i skupinu zpracování řeči Speech@FIT, jež je schopna nalézt několik vět od mezinárodně hledaného zločince v tisícovkách telefonních hovorů. Letos bude jedním z hlavních témat energetika – konkrétně Energie pro budoucnost s podtitulem Efektivní distribuce a spotřeba elektřiny v průmyslu. Návštěvník uvidí nejnovější technologie. Firma Westinghouse Electric Company je vážným zájemcem o dostavbu jaderné elektrárny Temelín a v tendru společnosti ČEZ nabízí svůj nejnovější reaktor AP1000. K vidění bude na jejím stánku. Odborné konference vedle zmíněného tématu Energie pro budoucnost bude i na téma Víze v automatizaci 2010 –

digitální továrna bez lidské obsluhy. Novinkou je i konání odborné konference z oboru informačních a komunikačních technologií INVEX – Forum 2010.

Mezinárodní sportovní veletrh SPORT Life bude od 7. do 10. 10. 2010 již poodávát prezentovat sportovní vybavení v následujících základních sekcích: turistika, horolezectví, zimní sporty, fitness a rehabilitace, raketové, míčové a halové sporty, oblečení, obuv, vybavení a doplňky pro sport a volný čas. Souběžně probíhají – veletrhy Bike Brno, Boat Brno a Caravanning Brno. Bike Brno nabídne jízdní kola včetně závodních, dále příslušenství, oblečení a obuv pro cyklistiku. Boat Brno uvede širokou škálu exponátů od luxusních jachet a motorových lodí a člunů po potápěčskou techniku. Zastoupeny budou i obytné automobily v úpravě různých firem včetně Mercedesu.

Třetí největší veletrh na evropském kontinentu ve světovém řetězci MEDICA group je Medical Fair Brno Central Europe 2010, který se koná na brněnském výstavišti od 19. do 22. 10. Jeho témata jsou stále aktuální. Jsou to onkologie, asistovaná reprodukce, chirurgie, fyzioterapie a biotechnologie. Novinkou jsou témata jako medicína katastrof a pandemie, neurologie a civilizační choroby. Pozoruhodnou doprovodnou akcí je Mezinárodní biotechnologická konference Gate2BrnoBiotech pořádaná Jihomoravským inovačním centrem JIC.

Dr. Vít Pospíšil

Antonín Čalkovský – malíř pouště

Inženýři-strojáři mají nezapomenutelnou vzpomínku na obtížnou zkoušku ze záhadného předmětu zvaného Pružnost a pevnost těles. Za určitých okolností se hroubí stavby, padají letadla, havarují auta, neboť některý použitý materiál nevydržel extrémní podmínky. Pak nastupují z pohledu laika velcí mágové odborníci, kteří na most zatížený plně naloženými nákladáky, nebo na věž na Ještědu, umístí tryskové motory a spustí je. Most se vertikálně houpe, špička věže opisuje horizontální osmičku a po této zkoušce jsou stavby provozuschopné. Tento technický obor dokáže zaplnit celý lidský život. Jsou však výjimky. Ale musíme začít popořadě.

Antonín Čalkovský se narodil 1933 ve Vitovicích – ve vesničce na rozhraní úrodného Vyškovska a Moravského krasu. Absolvoval reálné gymnázium v Brně tehdy, nejlepší přípravu pro budoucího technika. Setkal se tam však i s výborným pedagogem malířem Otakarem Zeminou, který odchová celou plejádu předních osobností naší výtvarné scény. Antonín Čalkovský šel cestou technika a vystudoval Vojenskou technickou akademii obor konstrukce letadel. Na školu nastoupil jako odborný asistent a jeho specializací byla pružnost a pevnost těles. Víc než osm let působil v Káhiře na Military Technical College, kde vedle svého oboru učil i letový provoz. Psal skriptu, překládal je do angličtiny a pedagogicky působil na brněnském Vojenské akademii i ve funkci proděkana. Roku 2003 ze zdravotních důvodů odešel a o dva roky později po těžké nemoci umřel.

To je však pouze polovina života Antonína Čalkovského. Po návratu ze školy odložil blůzu, odešel do ateliéru a maloval. I tady prodláhal odbornou přípravu večerním studiem na Škole uměleckých řemesel u profesora Otakara Zeminy. Zlom v tvorbě bylo setkání s egyptskými památkami a přírodou. Ludvík Kundera označuje Antonína Čalkovského jako jediného českého umělce, který je malířem pouště. Do abstraktních pláten promítá pohled technika i filozofii, jíž se intenzivně zabýval. Poslední čtvrtstoletí života spolu s přítelem malířem Jánusem Kubíčkem znovu objevovali malířskou techniku 15. století bratří van Eycků. Jde o staromistrovskou techniku postupného kladení vrstev laků, náročnou časově i manuálně. Vrstvy dlouho zasychají a je nebezpečí popraskání. Výsledek, jak vidíme na Čalkovského obrazech, je velmi působivý.

Čalkovského díla vlastní Moravská galerie a Muzeum města Brna. Byl členem skupin Blok, sdružení KV a Parabola. „Jednu dobu Antonín Čalkovský maloval fascinantní obrazy, na nichž jako by byla jen ležatá osmička, tedy symbol nekonečna“ píše Ludvík Kundera. Stejný obrazec opisuje špička věže při zatěžkávacích zkouškách rozkývaná tryskovým motorem, pak stojí a trvá jako Čalkovského dílo plně doceňované budoucími generacemi.

Soubor jeho obrazů může divák vidět do 28. 9. 2010 v galerii v chodbě hotelu Voroněž II na Křížkovského 49. Jsou na první pohled abstraktní. Malíř však o nich tvrdil, že jsou realistické.

Dr. Vít Pospíšil

Nekrolog

Stanislav Procházka (88)

Stanislav Procházka se narodil 13. dubna 1922 v Medzilaborcích na Slovensku. V roce 1943 maturoval na vyšší hospodářské škole v Plzni a po maturitě, v době protektorátu, byl

pracovně nasazen v zemědělství. V roce 1947 absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích a postupně sloužil v Popradě a Stráži pod Ralskem. V roce 1953 absolvoval Frunzenskou akademii v Moskvě. Poté působil jako náčelník štábu výsadkového vojska v Praze. V roce 1956 byl převelen do Sušice jako velitel pěší divize. Následoval Havlíčkův Brod, kde působil jako velitel tankové divize. V roce 1961 byl povýšen na generálmajora a v roce 1964 absolvoval Vojenskou akademii generálního štábu v Moskvě. Od roku 1964 do 20. prosince 1968 byl velitelem Západního vojenského okruhu v Příbrami. V témže roce se postavil proti okupaci Československa vojsky tehdejší Varšavské smlouvy a poslal dopis vedení okupačního vojsk, ve kterém je vyzval k opuštění republiky. Za svůj postoj byl generál Procházka odvolán z funkce a hodnotící komisí byl označen za politicky nespolehlivého. Začátkem roku 1969 nastoupil na Vojenskou akademii (nynějši Univerzitu obrany) v Brně jako náčelník Katedry operačního umění a taktiky. V dubnu 1970 byl neprávem obviněn ze zneužití pravomoci veřejného činitele a poté propuštěn. Generál Procházka nikdy svého rozhodnutí nelitoval, i když následovala doba těžká pro něj i jeho rodinu. V této době vystřídal celou řadu zaměstnání mimo Mladou Boleslav, protože v ní pracovat nemohl. Dojížděl do Prahy, kde byl referentem ve stavebnictví a později zaměstnancem šlechtitelsko-semenářského podniku Sempra. Pak pracoval v zemědělském stavebním sdružení Mnichovo Hradiště a rok 1989 jej zastihl v roli průvodce Čedoku. Stanislav Procházka žil v posledních letech v Mladé Boleslavi a aktivně se podílel na veřejném dění. Téměř do posledních chvil rád jezdil na besedy a vzpomínkové akce, pracoval v historické komisi předsednictva Ústřední rady Vojenského sdružení rehabilitovaných. V letech 2007 a 2008 navštívil Univerzitu obrany, kde vystoupil před studenty s přednáškami o událostech roku 1938 spjatých s Mnichovskou dohodou a o okupaci v roce 1968. Zemřel v sobotu 17. července v Mladé Boleslavi, kde mu bylo před dvěma roky, coby jedenáctému člověku v novodobé historii tohoto města, uděleno čestné občanství.

Redakce

Brněnské hradby a brány

Jak víme, Brno se stalo městem v r. 1243 a jeho středověkou rozlohu jednoduše vyměnil nepravidelný ovál hradeb na 36,4 ha. Už tehdy bylo největším městem na Moravě. Do tohoto prostoru bylo včleněno sídliště kolonistů, židovská osada a větší část staršího českého osídlení s oblastí Petrova. Zbývající část české osady i s kostelem sv. Martina a jeho hřbitovem (přibližně v prostoru otočky trolejbusů před Hlavním nádražím) byla tak odsouzena stát se hradbami nechráněným předměstím. Češi byli totiž usazeni v pásu od Petrova přes dnešní Zelný (Horní) trh až ke zmíněnému kostelu před současným nádražím. Kolonisté se soustředili kolem kostela sv. Jakuba a nedalekého náměstí Svobody (Dolní trh). Na něm jim patřil i kostel sv. Mikuláše, jehož základy jsou dnes vyznačeny v dlažbě. Židé žili v místech dolní části Židovské ulice, tj. od Židovské brány (v ústí naší Masarykovy třídy od nádraží) k dnešnímu kostelu sv. Maří Magdaleny a tzv. Římskému náměstí, kde stávala i jejich synagoga se školou. Židovský hřbitov byl před Židovskou branou tedy nechráněn.

Město mělo pět bran. **Židovskou** (směřovala k ulici Křenové, na Měnín a Olomouc) již jedině mohli židé vstupovat a vycházet z města (později byla přestavěna a nazvána Ferdinandovou). Její podobu můžete vidět nad rohovým vchodem obchodu v ústí dnešní Masarykovy tř. před nádražím. Od této brány vedly hradby vlevo nynější ulic Bašty, přes současné Denisovy sady, kde je dodnes vidět jejich největší část, zatím co na jiných místech jsou jejich torza buď zastavována, nebo úplně mizí. Odtud směřovaly na Šilingrovo náměstí, kdy byla druhá důležitá městská brána – **Brněnská**. Spojovala město s ulicí Pekařskou a se starší osadou – Starým Brnem, dále jako na Mikulov, Znojmo a Jihlavu. Další část hradeb

vedoucí dnešní Husovou třídou ke Komen-skému náměstí úplně zmizela, až na malé torzo za uměleckoprůmyslovou školou. Z Komen-ského náměstí směřovaly hradby vpravo, Solniční ulic až k bráně třetí – **Veselé**, nazvané podle stejnojmenné ulice. Tato brána byla východiskem k ulici Veverčí (Veverské) a odtud přes dnešní Žabovřesky, Komín a Bystrc až k dnešnímu brněnskému hradu – Hradu veverčí. Čtvrťou brněnskou branou byla **Běhounská** brána určená pro směr Slezsko a Praha. Část hradeb se zachovala ještě ve dvorech domů v Jezuitské ulici. Odtud nás však hradby povedou podél nynější Rooseveltovy třídy na náměstí Maršála Malinovského k budově dnešní Mahenovy činohry, jejíž původní název byl „Divadlo Na hradbách“. Stojíme-li čelem k divadlu, levá strana směřuje k ulici Kobližné a na ní stávajícímu obchodnímu domu „Centrum“ (dříve „Palác Baťa“), který původně měl mít 17 poschodí! Naštěstí k tomu nedošlo, neboť překážkou byla spodní voda. Kobližnou ulicí také protékal tzv. „Městský potok“, který pak vytékal tzv. „Brankou“ v průchodu hradeb, kde byl průchod i pro chodce. Potok se pak vléval do nedaleké říčky Ponávky. Vraťme se však k hradbám. Ty pokračovaly směrem k poslední z brněnských bran, totiž k **Německé** bráně na dolním konci ulice Orlí. Je jedinou z brněnských bran, která se zachovala dodnes. Sloužila jako skladiště a říká se o ní, že nejméně „zavazela dopravním provozu“, takže nikomu nepřekážela. Dnes jsou v ní prostory pro menší výstavní akce. Odborníci však tvrdí, že tato brána není původní a že snad ta první stávala někdy v místech před dnešním obchodním domem a že by to snad mohla být už i zmíněná „Branka“. Důvodem k přeložení brány do ulice Orlí prý byla patrně také spodní voda a městský potok protékající ulic Kobližnou a vytékající tzv. „Brankou“. Na tomto místě je existence Měnínské brány údajně doložena ještě v r. 1293, v r. 1348 však už stojí na dnešním místě v ulici Orlí. My však tuto hádanku nevyřešíme, takže se od Měnínské brány vrátíme opět k hradbám, které směřují Benešovou třídou k nynějšímu Hlavnímu nádraží, kde se stácejí doprava, zpět k Židovské bráně. Vedly mezi dnešními ulicemi Nádražní a Josefskou a dlouho tu byly i k vidění. V poslední době se však staví i v tomto prostoru a je tedy otázkou, zda nezmizí kus dávné brněnské historie.

Záměrem našeho povídání ještě jednu zajímavost: víme už, že prostorově bylo historické Brno brzy zastavěno. Když tedy chtěl markrabě Jan Jindřich kolem r. 1350 postavit nový mariánský kostel (dnes sv. Tomáše), musel ho postavit mimo hradby. Patřil k němu i klášter, náležející řádu augustiniánů. Za husitských válek však došlo k těžkému poškození staveb, proto zde byly hradby dostavěny a celý komplex budov byl do vnitřního, historického města začleněn teprve dodatečně.

Kam za kulturou

Národní divadlo v září zahajuje (3. 9.) v **Mahenově divadle** baletem Coppélie z Montmartru Leo Deliba. Jde o představení Německé rýnské opery upravené jeho choreografem a šéfem baletu Youri Vámosem. Z ostatních představení lze doporučit Gogolova Revizora (14. 9.) s nesmrtelným Chlestakovem v podání hudebního skladatele a dramaturga Martina Dohnala. První premiérou v rámci festivalu Janáček Brno 2010 bude (3. 10.) Její pastorkyňa v režii Zdeňka Kaloče.

Městské divadlo na Činoherní scéně v září premiéruje (11. a 12. 9.) Školu základ života od Jaroslava Žáka v úpravě a režii Hany Burešové. Divák televizních filmů po pamětníky zná filmovou podobu ve své době veleúspěšné knihy Študáci a kantorů. Na podnět E. F. Buriana ji Žák přepsal do divadelní podoby. Další premiérou tentokrát na Hudební scéně bude (18. 9.) Muchova epopej Aleše Březiny a Šimona Cabana. Jde o muzikál inspirovaný životem malíře. Zda bylo k uvedení podnětem malířovo kulaté výročí narození, či současná přetahovaná o Slovanskou epopej, posoudí divák.

Divadlo Husa na provázku zahájí (10. 9.) Uhdeho a Štědroňovou Baladou pro banditu, jež jako kulturní inscenace získala před desítkami let i filmovou podobu. Neméně kulturní je obnovená premiéra Rozvzpomínání (17. 9.) podle Hrabalovy literární předlohy Obsluhuju jsem anglického krále. Ubohá rusalka bledá bratří Formanů se po reprízách na jejich lodi v přístavištích v Kralupech, Roztokách a v Praze na Františku vrátí opět (21. 9.) na domovskou scénu Husy na provázku.

Divadlo u stolu v režii Ivo Krobota, specialisty na Hrabala, uvede (9. 9.) jeho jednu z nejslavnějších próz Příliš hlučnou samotu se zkušeným představitelem hrabalovských rolí Pavlem Zatloukalem. Pod názvem Dej rty mé nocím, smrt mou lásce proběhne (29. 9.) večer věnovaný stoletému výročí narození Františka Hrubína, básníka Balady pro křídlovku, před pár lety uvedeně v Městském divadle.

Hadivadlo uvádí (14. a 15. 9.) v obnovené premiéře jednu ze svých nejlepších inscenací Čapkovu Věc Makropulos. Repríza (20. 9.) Psychózy ve 4:48 je autentická zpočátku mladé nadané autorky Sarah Kaneové o tom, co ji vedlo ve 4 hodiny 48 minut k sebevraždě. Jde o příběh precitlivělého jedinice, jemuž společnost není schopna pomoci.

Divadlo Bolka Polívky je v září ve znamení jeho potomků. Hrdinové jako my – je název hry Thomase Prussiga o jednom se samozvaných hrdinů, který boural Berlínskou zeď. Včetně scénáře a výpravy ji režíruje Kamila Polívková (15. 9.).

Divadlo Polárka uvede (26. 9.) premiéru Hudba v Čechách, Češi v hudbě s podtitulem Historizující, mírně mystifikační kabaret. Autoři Konrád Popel a Mário Buzzi vycházejí z předpokladu, že ve velkých chvílích národa byla jedním z hybných prvků hudba.

Gotická bašta v Denisových sadech

Text: Mgr. Jarmila Rejnušová

Dr. Vít Pospíšil

Soutěžní křížovka o super triko!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 19. října 2010.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz
Dva výherce odměníme věcnou cenou.
Výherci z č. 7 jsou Ivo Sedláček a Hana Červenková.

Šance
pro dva čtenáře

	ZBAVIT VOUSŮ	2	KONEC MODLTIBY	BYV. NAŠ MINISTR ZAHRAŇICÍ		ŘÍMSKY 501	NEJVYŠŠÍ KARTY	DĚTSKÝ POZDRAV	KOČKOVÍ- TÁ ŠELMA	ZVÍŘECÍ MLÁDATA
OHMATÁNÍ		▼			SKLADIŠTĚ zast. JIHOAFR. ÚZEMÍ					
POLID- ŠTOVÁNÍ										
SEME- NÁRSKÝ PODNIK						VYZVA EVROPAN				
ZTRÁCETI CHLUPY							POBÍDKA DOBYTČÍ NÁPOJ			
ŘÍMSKY 4			VOJENSKÝ PAKT MOŘSKÝ KORÝS					OTEC kniž. OPADÁNÍ kniž.		
CITOSL. TIKOTU				PŘEPJATÁ ŠETRNOST VÝR. VADNE ZBOŽÍ						
	HŘBET ob. expr. POHÁDKOVÁ POSTAVA				CHŇAP RENE- SANCNÍ ŠTÍT				1	VELEBENÍ
PAPOUŠEK						PROVAZ OSOBNÍ ZÁJMENO			▼	
OKRASNÝ KVĚTINOVÝ ZÁHON zahr.							HRŮZA JEŠTĚR			
ZNAČKA KOSMETIKY			BIA POBŘEŽNÍ HRAZ					SPZ KLADNO TRNOVNÍK		
PLES				KOLÉBKA HOKEJE PŘÍSLOVCE MÍSTA						
PERŇONOVA ŽENA						NÁDOBA U STUDNY ZNAČKA ČINU				
NÁŠ MALÍŘ					VYMLÁCENÉ SUCHÉ NAD- ZEMNÍ ČÁS- TI OBIIL					
ČÁST MOLEKULY					VLÁKNA					NATAL

Jedete lyžovat, pane Novák? Ano. A vaše žena jede s vámi? No jistě, ...

Příběhy brněnských veteránů c. a k. rakouského válečného loďstva

Uvolnit kotvu!

U hrobu námořního kuráta

Příběh dvou starých fotografií bez popisu, na kterých stojí muži ve spolkových uniformách čestnou stráž u neznámého hrobu, byl zapomenut. K jeho objasnění pomohla náhoda – malý článek v časopisu *Moře Slovanům*, který u nás vycházel před druhou světovou válkou.

V jeho XIII. ročníku (1938) jsem objevil příspěvek *Pout' čsl. námořníků a účastníků národního odboje na Jadranu k hrobu svého velkého námořního polního kuráta*. Sloupek, podepsaný Bolom (Valentin Bolom, jednatel ostravské odbočky Obce námořníků), byl klíčovou informací nejen k identifikaci místa, ale následně i k otevření celého příběhu. Snímky byly zhotoveny v neděli 26. června 1938, kdy se na hřbitově Svatého Kopečku u Olomouce sešli četní zástupci odboček Obce námořníků z Ostravy, Hradce Králové, Brna a Prostějova. Zde „uctili světlou památku svého nezapomenutelného námořního polního kuráta – podplukovníka duchovní služby v. v. P. Hynka Husičky u příležitosti prvního výročí jeho smrti. U hrobky vykonala četa čsl. námořníků čestnou stráž a bratr jednatel Bolom vzpomenuł zesnulého vřelými slovy.“

Je namístě poznamenat, že zemřelého P. Hynka Husičku znala v té době i čtenářská veřejnost! Spisovatel a bývalý námořník Jaroslav Škába jej představil ve své první knížce, kde věnoval kurátově osobnosti celou kapitolu *Loďní mše. Feldkurát Husička*. Škábova knížka *Mořští flamendři* (1936) je cenným dokladem o výcviku nováčků v c. a k. rakouském válečném loďstvu. Konkrétně na školní lodi S. M. S. Schwarzenberg v Šibeniku, kam přicházeli hoši do odborného kurzu pro poddůstojníky, a kde byl Hynek Husička loďním kurátem. Hodnost důstojníka duchovní správy v mnohonárodnostním rakouském válečném námořnictvu nebyla pro mladého kněze důvodem, aby zapomínal na svůj český původ. To bylo v prostředí, ve kterém vládla němčina, vzácné.

Husičkův hrob na Svatém Kopečkum, současný stav (foto autorky, 2009)

K projevům vlastenectví vybízel i „Schiffsjungy“, plavčíky: „aby se nikdy nestyděli mluvit svou rodnou řečí a nikdy nezapomněli, že jsou Češi.“ Na Husičkovo ryzí češství, na jeho upřímnou laskavost a přátelský, kamarádský přístup, bývalí námořníci nezapomněli ani po letech. Přišli za „svým kurátem“ k jeho hrobu na Starý hřbitov Svatého Kopečku, aby mu vzdali vojenskou počtu...

Fotografie jsou zajímavé i tím, že představují bývalé námořníky ve spolkových stejno-krojích. Členům Obce námořníků je povolilo nosit Ministerstvo vnitra v roce 1930. Stejnokrojem bylo tmavomodré dvouřadové občanské sako a kalhoty téže barvy, čapka s emblemem a zlatou šňůrkou, černá vázanka, černé boty a v klopě spolkový odznak. Ve skupině mužů, kteří stojí u Husičkova hrobu „falrep“ tj. (pomyslnou) čestnou stráž u loďních schůdků, lze s jistotou určit tři „brněnské mariňáky“. Na levém snímku stojí jak o první František Burget, který zhotovil ve svém krejčovském salonu na Orlí ulici v Brně nejdén spolkový stejno-kroj. Třetí muž na pravém snímku je předseda brněnské odbočky Obce námořníků ing. František Gargulák. Za ním (bez čapky na hlavě) stojí bývalý bocman torpédové služby

válečného loďstva, František Burián.

Husičkův životopis velmi dobře zrekonstruoval olomoucký historik a genealog Jiří Ošanec. Kromě toho – s pomocí zmíněných fotografií – objevil na Svatém Kopečku také Husičkův hrob. Výsledky svých nálezů uveřejnil v článku *Hanák námořním kurátem* (Hanácký kalendář 2010). Z něj se dovídáme, že Ignác (Hynek) Jakub Husička byl rodák z Těšetic, kde se narodil 25. července 1880. V rakouském válečném námořnictvu (a na „Schwarzenbergu“) začal sloužit zřejmě brzy po vysvěcení na kněze v roce 1905. Po první světové válce sloužil jako duchovní v Československé armádě, kde dosáhl hodnost podplukovníka duchovní služby. Působil nejprve v Praze a v Lučenci, později se stal duchovním správcem olomoucké posádky. Husička byl také literárně činný. Poutní místo Svatý Kopeček, známé krásným dalekým výhledem do kraje, si natolik oblíbil, že zde zakoupil v roce 1920 domek. V něm zemřel 24. června 1937. Jeho hrob ve svažitém terénu hřbitova má žulový náhrobek s křížem, u jehož paty čteme slova „Bud' vůle Tvá“. Jméno „Marinekurata“ Hynka Husičky však na něm nenajdeme...

Text: Dr. Jarmila Urbanová

Čestná stráž u Husičkova hrobu, levá strana. Sbírká Jiříny Veselé

Čestná stráž u Husičkova hrobu, pravá strana. Sbírká Jiříny Veselé